



ISSN : 1906-5647

LivingThai

No. 3/2015



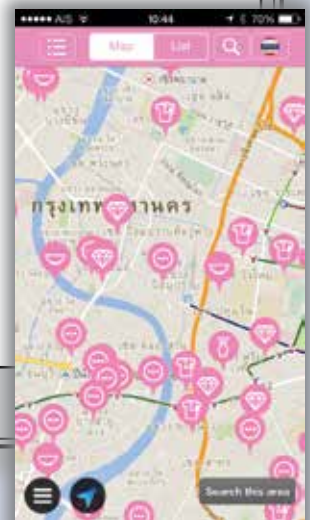
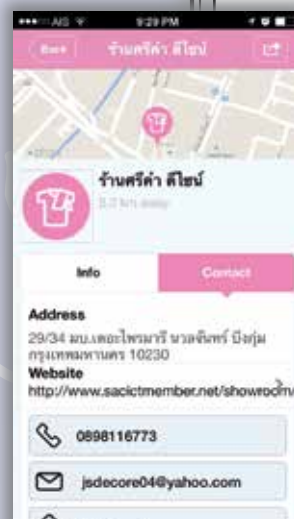
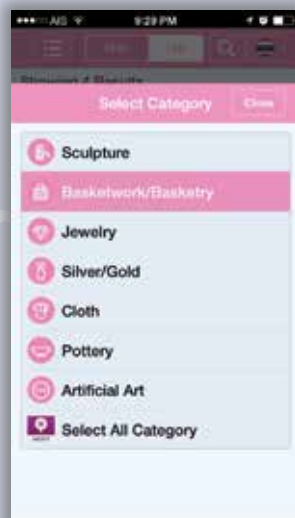
Sustainable Crafts
มีสุขอย่างยั่งยืน
Sustainable Crafts:
Sustainable Happiness

ออกแบบเส้นทางสู่อัตลักษณ์ไทยร่วมสมัย
Designer's road to success

SACICT's Craft Map



ค้นหา หัตถกรรมไทย ง่ายๆ
ในมือถือคุณ...



ดาวน์โหลดได้แล้วที่



ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)

Call Center 1289 www.sacict.or.th

CONTENTS

Volume 03/2015

2

EDITOR'S NOTE

3

MAIN STORY

Sustainable Crafts มีสุขอย่างยั่งยืน

Sustainable Crafts: Sustainable Happiness



16

ASIAN CRAFT

ภูเขา... แลSWSSณ...

สานสายใยวัฒนธรรมอาเซียน

The Golden Heritage of ASEAN Textiles



28

LIVING ROOM

ศิลปหัตถกรรมเพื่อวันนี้และวันพรุ่งนี้

Timeless crafts for today and tomorrow



36

CRAFTSMAN

ครูชลอ นนทงคำ

กับงานจักสานขึ้นเทพที่ตำบลมหาสอน

Chalor Thontongkam

Conserving the basketry of Mahason

44

NEW HERITAGE

สืบสานสร้างสรรค์กับผืนผ้าคราม

Touch of indigo-dyed chic

54

SCENE & SEEN

ออกแบบเส้นทางสู่อัตลักษณ์ไทยร่วมสมัย

Designer's road to success

62

INSIDE SACICT

• “ฝ้ายทอใจ ครั้งที่ 8”

จุดกระแสวิถีไทย งานรับนโยบายรัฐ

Discover Thai Cotton...Discover Thainess
at The 8th Thai Cotton Fair by SACICT

• ศ.ศ.ป.พัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรม
เพื่อความยั่งยืน สร้างสมดุลระหว่างชุมชน
และงานสร้างสรรค์

Creative Communities and
Sustainable Crafts

68

MEMBERS' CORNER

จดหมายจากผู้อ่าน

What Our Readers Say

70

PRODUCT SHOWCASE

งานฝีมือที่คัดสรรจากสมาชิกทั่วประเทศ
เพื่อการจำหน่าย

A selection of exquisite creations offered
by SACICT members



SACICT

EDITOR'S Note

Volume 03/2015

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้น เป็นแนวคิดที่ทันสมัยตลอดกาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน ที่เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทาง สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นที่มาของแนวคิดในเรื่องของ Sustainable Crafts ของศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป. ในการดำเนินโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรม เพื่อความยั่งยืนขึ้นในปีนี้ ติดตามอ่านได้จากคอลัมน์ Main Story คอลัมน์ Living Room เล่มนี้แนะนำท่านผู้อ่านให้รู้จักกับ ดร.ฐิติพร ฌานวงษ์ นักออกแบบซึ่งเป็นบุคคลต้นแบบในการร่วมกันดำเนินงานโครงการพัฒนาต่างๆ ของ ศ.ศ.ป. จากนั้นอ่านเรื่องราวชีวิต และการทำงานของครูศิลป์ของแผ่นดิน ชลล ทนทองคำ ผู้อนุรักษ์ ตะกร้าจักสานแห่งตำบลมหาสอน จังหวัดลพบุรี จากนั้นพาผู้อ่าน เดินทางไปที่จังหวัดสกลนคร ดินแดนแห่งผ้าย้อมคราม ชมผลิตภัณฑ์ จากผ้าย้อมครามสุดโมเดิร์นฝีมือสุขจิต แดงใจ ทายาทช่าง ศิลปหัตถกรรม ปี พ.ศ. 2558 ในเล่มเดียวกันท่านผู้อ่านจะได้พบกับบทสัมภาษณ์ของศุภชัย แก้วทนต์ เจ้าของรางวัล Innovative Craft Award 2015 คนใหม่ล่าสุด

สุดท้ายพลาดไม่ได้กับคอลัมน์ใหม่ ASEAN Crafts กับองค์ความรู้ ในนิตยสารการผ้าอาเซียน

ขอให้สนุกกับการอ่าน แล้วพบกันฉบับหน้า

His Majesty the King's sufficiency economy philosophy is considered a timeless ideology, especially in this time of fast-paced changes in all social, economic and environmental aspects.

And that particular philosophy is the basis of the latest Sustainable Crafts project, a brainchild of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organisation), or SACICT. The project is widely known to support the country's endeavours to develop sustainable handicraft products. It is all explained in Main Story.

In Living Room, we introduce you to Dr.Thitiporn Chanawangsa, a front-line model designer who plays an important role in many SACICT projects. Then, read about the life story of Chalor Thontongkham, a SACICT Master Artisan who has dedicated his life to preserving the art of basketry in Tambon Mahason, Lop Buri province. From Lop Buri, we take you to the north-eastern province of Sakon Nakhon, the land of indigo-dyed fabrics, to get to know Sukajit Daengjai, a recent recipient of SACICT's New Heritage grant, and her stylish indigo-dyed clothes. There is also a special interview with Supachai Klaewtanong, who is the latest Innovative Craft Award 2015 awardee.

As a special treat, let us introduce you to the latest ASEAN Crafts column which inform about the Golden Heritage of ASEAN Textiles.

Have fun reading until the next issue.

คณะที่ปรึกษา: ประธานที่ปรึกษา พิมพาพรรณ ขาญศิลป์ **ที่ปรึกษา** ญาณิดา ปานเกษม, ภัณฑิชา เศรษฐธรณี, นิพัทธ์ เทศทรงธรรม, ดุลยวิทย์ สุจริตน์, วลัยดา จันท์ทูล **เจ้าของ** ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) 59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่ อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290 โทร: 035 367 054-56 โทรสาร: 035 367 051 เว็บไซต์: www.sacict.or.th **จัดทำโดย** บริษัท พีเจอาร์ จำกัด 23/18 ซอยร่วมฤดี เฟลนิจิต ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทร: 0 2254 6898-9 โทรสาร: 0 2650 7738 **บรรณาธิการบริหาร** พยอม วลัยพัชรา **บรรณาธิการ** พยงค์ กังวานสุระ **กองบรรณาธิการ** ธีรสันต์ มานัน, ทรงพล แก้วปทุมทิพย์, สุวรรณ เปรมโสตร์, เกษวลี ทองเนื้อสุข, ปกป้อง วงศ์แก้ว **ผู้จัดการฝ่ายผลิต** นภัทร ประเสริฐกุล **ศิลปกรรม** วรณศักดิ์ รอดวรรณะ, แสงเดือน สุปินดา **ช่างภาพ** จารวย วงศ์เหลือง, วิศ ภูสุจริต, ศิรพัชร วลัยพัชรา **ติดต่อโฆษณา** พยงค์ กังวานสุระ **พิมพ์ที่** บริษัท อติสรณ์ จำกัด 248 ซอยลาดพร้าว 87 รังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310 โทร: 0 2932 2596-7 โทรสาร: 0 2932 2598. (บทความในนิตยสารนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป อนึ่งบทความและภาพในนิตยสารนี้สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมายไทย การจะนำไปเผยแพร่ต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร)

EDITORIAL ADVISORY BOARD: CHIEF CONSULTANT Pimpapaan Chansilpa **CONSULTANTS** Yanida Pankasem, Phantisa Svetasreni, Nipat Tedsongthum, Dulyavit Sukarat, Wanlada Chantoon

SACICT Living Thai is a bi-monthly magazine published by the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization). 59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai, Ayutthaya Province 13290, Thailand Tel: +66 (0) 35 367 054-56, +66 (0) 35 367 077-81, Fax: +66 (0) 35 367 050-1 Website: www.sacict.or.th **DESIGN AND PRODUCTION:** Feature Co., Ltd. 23/18 Soi Ruamrudee, Ploenchit, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Tel: +66 (0) 2254 6898-9, Fax: +66 (0) 2650 7738.

EXECUTIVE EDITOR Payom Valaiphatchra **EDITOR** Payong Kungwansurah **EDITORIAL TEAM** Thirasant Mann, Songpol Kaopatuttip, Suwanna Premsothe, Katewalee Thongnuasuk, Pokpong Wongkaeo **PRODUCTION MANAGER** Napat Prasertkul **GRAPHIC DESIGNERS** Wannasak Rodwanna, Sangduan Supinta **PHOTOGRAPHERS** Jaruy Wongluang, Varis Kusujarit, Sirapat Valaiphatchra **FOR ADVERTISEMENT PLACEMENTS**, contact Payong Kungwansurah, Tel: +66 (0) 2254 6898-9. **PRINT:** Artisans Co., Ltd. 248 Soi Lardprao 87, Wangthonglang, Bangkok 10310. Tel: +66 (0) 2932 2596-7, Fax: +66 (0) 2932 2598.

(Opinions in Living Thai are the writers' and not necessarily endorsed by SACICT. No part of this magazine may be reproduced without written permission.)



แสงระวี สิงหวิบูลย์

ผู้จัดการสายงานพัฒนาผลิตภัณฑ์และนวัตกรรม
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ
(องค์การมหาชน)

Saengrawee Singhawiboon

Manager, Product Development and
Innovative Craft Department
of the SUPPORT Arts and Crafts
International Centre of Thailand
(Public Organization)

Sustainable Crafts มีสุขอย่างยั่งยืน

เรื่อง พันกมลดี ภาพ ศ.ศ.ป.

แนวคิดและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นปรัชญาที่นำมาปฏิบัติกันอย่างกว้างขวาง และทรงประสิทธิภาพ เป็นหนึ่งในแนวคิดหลักที่คนไทยนำมาเป็นแนวทางในการทำงานและการดำเนินชีวิต ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงยังเป็นรากฐานในการพัฒนาในด้านต่างๆ และหยั่งรากลึกกลงไปในวิถีคิดและจิตสำนึกของคนไทยตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา



โครงการ Sustainable Crafts เป็นอีกโครงการที่ต้องทำงานร่วมกับชุมชนเป็นอย่างมาก

The Sustainable Crafts project is yet another scheme that requires a collaborative effort with communities.

การยึดมั่นในปรัชญาดังกล่าว บวกกับการตื่นตัวและตอบรับกับกระแสของโลกในปัจจุบัน ทำให้หลายภาคส่วนรวมถึงหน่วยงานที่มีหน้าที่หลักในการส่งเสริมหัตถกรรมไทยอย่าง ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป.ได้ริเริ่มโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมเพื่อความยั่งยืน หรือ “Sustainable Crafts”

คุณแสงระวี สิงห์วิบูลย์ ผู้จัดการสายงานพัฒนาผลิตภัณฑ์และนวัตกรรม ศ.ศ.ป.กล่าวว่า “กระแสของโลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นค่อนข้างมาก ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมและด้านของสังคม ซึ่งอันที่จริงแนวคิดเรื่อง Sustainable มีมาสักพักหนึ่งแล้ว เพียงแต่ในแวดวงของศิลปหัตถกรรมยังไม่ได้มีการพูดถึงหรือส่งเสริมในเรื่องนี้มากเท่าไรนัก ศ.ศ.ป. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมดูแลตรงนี้โดยตรงจึงริเริ่มโครงการ Sustainable Crafts ขึ้น

“ประกอบกับเราคิดว่าความยั่งยืนเป็นเรื่องสำคัญ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ก็พูดถึงเรื่องนี้ เมื่อแนวโน้มมาแบบนี้ เราจึงต้องส่งเสริม โดยเอาผลิตภัณฑ์เป็นตัวตั้งในการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

การพัฒนาโดยโครงการฯ
จะเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง
นำพาสิ่งที่เราค้นซึบไปสู่สิ่งใหม่

ศ.ศ.ป.ดำเนินโครงการโดยการวางแผนคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ ที่ปรึกษาด้านการออกแบบ นักออกแบบ และชุมชนจำนวน 15 ชุมชน สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ต้นแบบและองค์ความรู้เพื่อเผยแพร่และจัดแสดงในงาน Interior Lifestyle Tokyo ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 10-12 มิถุนายน 2558 และในงาน Natural & Organic Expo 2015 ในประเทศไทย ในเดือนกรกฎาคม 2558



หลายชุมชนมีแนวทางการผลิตชิ้นงานหัตถกรรมที่ผสมผสานแนวคิดเพื่อความยั่งยืนอยู่เป็นทุนเดิมแล้ว
Many communities possess guidelines that enable the sustainable development of their handicrafts.



วัตถุดิบที่ใช้ส่วนมากหาได้จากท้องถิ่น เทคนิคหลายส่วนก็ยังคงไว้ เพิ่มเพียงส่วนของความคิดสร้างสรรค์ ที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ต้นแบบออกมาแตกต่าง
Communities and artisans work together to create unique prototypes using locally available materials and traditional techniques.



งานหัตถกรรมมีส่วนเกี่ยวข้องกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ
Need to adapt to changing world trends.

Interior Lifestyle Tokyo เป็นงานแสดงสินค้าไลฟ์สไตล์ระดับนานาชาติ ที่เรียกได้ว่าเป็นการรวมงานแสดงสินค้านานาชาติอันยิ่งใหญ่สองงาน ได้แก่ งาน Heimtextil ซึ่งเป็นงานแสดงสินค้าประเภทของใช้ในบ้านและสิ่งทอนานาชาติ เข้ากันกับงาน Ambiente ซึ่งเป็นงานแสดงสินค้าคอนซูเมอร์ที่ใหญ่ที่สุดของโลก ส่งผลให้ Interior Lifestyle Tokyo จัดเป็นงานแสดงหัตถศิลป์อันดับหนึ่งของญี่ปุ่นในปัจจุบัน งานเน้นในเรื่องของการดีไซน์ จัดแสดงสินค้าไลฟ์สไตล์ที่มีเรื่องราวและเป็นสินค้าระดับพรีเมียม มีจำนวนผู้เข้าร่วมแสดงงานไม่มากนัก เนื่องจากผู้เข้าร่วมงานได้ถูกคัดเลือกคัดสรรมาแล้ว ในปีที่แล้วมีผู้เข้าชมงานจำนวนกว่า 30,000 คนจาก 33 ประเทศ

ในปี 2558 นี้ นับว่า ศ.ศ.ป.ได้เข้าร่วมจัดแสดงใน Interior Lifestyle Tokyo เป็นปีที่ 3 แล้ว

ผลิตภัณฑ์ต้นแบบจาก 15 ชุมชน มี อาทิ ผ้าไหมบ้าน และไหมอีรี่ จากกลุ่มทอผ้าบ้านหนองหญ้าปล้อง จังหวัดขอนแก่น ตุ๊กตาดินปั้นยืมจากกลุ่มเครื่องปั้นดินเผาบ้านป่าตาล จังหวัดเชียงใหม่ พัดจากใบกะพ้อจากกลุ่มหัตถกรรมจักสานพัดใบกะพ้อ จังหวัดนครศรีธรรมราช กระเป่าผูกนิลวรรณ จากกลุ่มชุมชนจักสานใบลาน บ้านทับลาน จังหวัดปราจีนบุรี หรือ ชามไก่ จากชามไก่อ่ำปางเอิร์ทเซรามิก จังหวัดลำปาง

แต่ละชุมชนจากทั่วทุกภาคของประเทศภายใต้โครงการ Sustainable Crafts ล้วนเป็นชุมชนที่คนในชุมชนมีความใส่ใจในความยั่งยืน พึ่งพาตนเองและอยู่ได้ด้วยตนเอง ใส่ใจในสิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์งานหัตถกรรมที่ใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติอันผลิตขึ้นจากภูมิปัญญาอันชาญฉลาดของท้องถิ่น สิ่งที่ ศ.ศ.ป.เข้ามาเน้นก็คือการให้ความสำคัญกับเรื่องของแนวคิดสร้างสรรค์ในเรื่องของ “Creative Sustainable” หรือการนำความคิดสร้างสรรค์ไปใช้ในผลิตภัณฑ์

ศ.ศ.ป.ดำเนินโครงการโดยการประชุมระดมความคิดเห็นผู้เข้าร่วมโครงการ ลงพื้นที่ศึกษาศักยภาพ ทำความเข้าใจกับกลุ่มผู้ผลิตงาน ค้นหาว่ากลุ่มเจ้าของผลิตภัณฑ์ต้องการอะไร และหาข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและบรรลุผลตามเป้าหมายของที่มีผู้ดำเนินโครงการ

โครงการฯ ดำเนินงานต่างๆ ในการส่งเสริมให้สมาชิกซึ่งประกอบด้วยช่างและชุมชนผู้มีทักษะฝีมือ สามารถปรับตัวให้ตอบรับกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้คนในทุกๆระดับ ทั้งนี้ก็เพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนแก่สังคมและชุมชนโดยเฉพาะช่างและผู้ผลิตงานศิลปหัตถกรรม และในขณะเดียวกันก็สามารถจะผลักดันให้หัตถศิลป์ในกลุ่มผลิตภัณฑ์เพื่อความยั่งยืนเหล่านี้ได้ไปมีเวทีในตลาดโลก “อยากให้ชุมชนและช่างฝีมืออยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อมที่กำลังเปลี่ยนแปลง ให้เขาอยู่ได้ในเชิงเศรษฐกิจด้วย” คุณแสงระวีกล่าว

หนึ่งในตัวอย่างผลิตภัณฑ์กลุ่มเพื่อความยั่งยืนหรือ Sustainable Crafts ที่เข้าร่วมโครงการได้แก่ ย่ามมลาบรีของชนเผ่ามลาบรี อำเภอบึงสามพัน จังหวัดน่าน มลาบรีหรือที่หลายคนรู้จักกันในนาม “ผีตองเหลือง” ซึ่งเป็นกลุ่มชาติพันธุ์มองโกลอยด์ดั้งเดิม เป็นกลุ่มชนเร่ร่อน ไม่ตั้งถิ่นฐานเป็นหลักแหล่ง มลาบรีกลุ่มที่อาศัยอยู่ที่อำเภอบึงสามพันอพยพมาจากจังหวัดสกลนครของลาวเมื่อราวศตวรรษที่แล้ว หน้าที่ของพ่อบ้านชาวมลาบรีคือ ล่าสัตว์ หาอาหาร สานตระกร้า สานเสื่อ และตีเหล็ก ส่วนแม่บ้านทำหน้าที่ ขูดเปลือกมัน ถักย้อม ตัดฟืน ตักน้ำ หุงหาอาหาร และดูแลบุตร

ผู้หญิงมลาบรีถักเปเลและย่ามจากเถาวัลย์เพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเถาวัลย์ซึ่งนำมาใช้เป็นวัสดุของงานหัตถกรรมนั้นขึ้นเฉพาะในพื้นที่ นับเป็นงานที่ทำด้วยมือทุกขั้นตอน ชิ้นงานย่อมด้วยสืบทอด

ความยั่งยืน ต้องมีการสืบทอด
และนำไปสู่อนาคต

คุณแสงระวีเล่าว่า “งานย้อมของมลาบรีมีเอกลักษณ์ และมีเฉพาะเจาะจงในพื้นที่นั้นๆ เป็นงานหัตถกรรมที่ตอบ โจทย์ในแง่ของสิ่งแวดล้อม และความมีอัตลักษณ์ในตนเอง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มองว่า งานย้อมนี้มีความสำคัญ เห็นควรขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์”

ทั้งนี้ มีหลายโครงการที่ ศ.ศ.ป.ริเริ่มและทำอยู่แล้วอย่างต่อเนื่อง อาทิ “Green Crafts” หรืองานหัตถกรรมรักษ์ สิ่งแวดล้อม “Global Ethnic” หัตถกรรมโดยกลุ่มชาติพันธุ์ อันมีลักษณะเฉพาะ และกลุ่มหัตถกรรม “GI” หรือกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ลักษณะและรูปแบบของผลิตภัณฑ์ในโครงการเหล่านี้มีส่วนเกี่ยวเนื่องกับความ เป็น Sustainable Crafts หรือผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรม เพื่อความยั่งยืน

นอกจากย้อมมลาบรีแล้ว เครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง คืออีกหนึ่งความท้าทายในการดำเนินงานพัฒนาผลิตภัณฑ์

ต้นแบบของโครงการนี้ โดยคณะดำเนินงานได้มีการนำผลิตภัณฑ์อาทิ หม้อ และแจกันของกลุ่มเครื่องปั้นดินเผา เขียนสีลายบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี มาทดลองใส่แนวคิด ในรูปแบบที่แตกต่างไป เป็นการนำเอาชิ้นงานที่เป็นมรดกโลก ซึ่งคนรู้จักกันดี มาสร้างสรรค์ใหม่ให้ดึงดูดความสนใจคนใน ปัจจุบัน

“การดำรงอยู่ของเอกลักษณ์เป็นเรื่องสำคัญ แต่คนจะมี Perception ชินตากับเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียงมาระยะ หนึ่ง การพัฒนาโดยโครงการฯ จะเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง นำพาสิ่งที่เราค้นคืนไปสู่สิ่งใหม่

“ความยั่งยืน ต้องมีการสืบทอด และนำไปสู่นาคต เรา จำเป็นต้องมีผลิตภัณฑ์ที่ร่วมสมัย ที่จะสามารถอยู่ต่อไปได้ ด้วยตนเอง งานของ ศ.ศ.ป. จะเป็นการพูดถึงรากเหง้า ทว่า ก็มีการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อนำพาอดีต มายังปัจจุบัน และส่งต่อไปยังอนาคต” คุณแสงระวีกล่าว

หลายชุมชนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเป็นอย่างมาก ผลิตภัณฑ์หรืองานหัตถกรรมเป็นภูมิปัญญาที่เกิดเคียงคู่กันมากับวิถีชีวิตที่เรียบง่าย
Handicrafts reflect the unique identity of each community.





ในปีนี้ ธีมของโครงการดีๆ นี้ คือคำว่า “enough” โดยความหมายว่า พอ ในแง่ของผู้สร้างสรรค์งานหัตถกรรมคือความเข้าใจว่าพอแบบไหนถึงจะเรียกว่าพอ สำหรับโครงการนี้ได้แกวลีที่ว่า “ดีพอ”

ดีพอ ในที่นี้ คือผู้บริโภคพอใจในการสร้างสรรค์งานส่วนตัวผู้สร้างสรรค์งานเองก็อยู่ได้อย่างสมดุลและเป็นสุข ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงตนเองไป 100% แต่ยังสามารถที่จะทำงานได้ อยู่ได้ ขายได้ ในขณะที่เดียวกันก็สามารถที่จะดำรงเอกลักษณ์ และยังคงเป็นผลิตภัณฑ์ที่รักสิ่งแวดล้อม

“Sustainable Crafts พุถึงการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่อยู่ในวิถีชีวิต เป็น **Sustainable Lifestyle** ผู้ผลิตพอใจ สบายใจ ผู้บริโภคพอใจ และสำคัญที่สุดคือต้องวิถีชีวิตที่อ่อนโยนต่อโลก ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ทั้งการได้มาของวัตถุดิบ ทั้งการใช้งาน ต้องอ่อนโยนต่อโลก ในแง่สังคมคืออ่อนโยนต่อเพื่อนร่วมโลก” คุณแสงระวีกล่าวทิ้งท้าย ☺

ย่ามของชนเผ่ามลาบรีเป็นอีกงานหัตถกรรมที่สมควรขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เนื่องจากทำจากเถาวัลย์ที่มีเฉพาะในพื้นที่ Mlabri satchels that should be registered as GI products.



Sustainable Crafts: Sustainable Happiness

Words Pindhumadi Photos SACICT

His Majesty the King's sufficiency economy concept is so full of positive energy that Thais across the country consider it a guiding light for life and work. Its principles form the basis of countless development efforts, driving the thinking and consciousness of all Thai people.



การเลือกวัตถุดิบและกระบวนการผลิตงานหัตถกรรม
มีผลต่อความยั่งยืนของชุมชนและสิ่งแวดล้อม
The choice of materials affects the sustainable
development of communities.



แสระวี สิงหวิบูลย์

ผู้จัดการสายงานพัฒนาผลิตภัณฑ์และนวัตกรรม
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)

Saengrawee Singhawiboon

Manager, Product Development and
Innovative Craft Department
of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre
of Thailand (Public Organization)

These principles, coupled with awareness of world trends, have prompted the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization), or SACICT, to initiate the “Sustainable Crafts” project, which is aimed at the sustainable development of the country’s arts and crafts.

“World trends have been fluctuating especially with respect to the environment and society,” said Saengrawee Singhawiboon, Manager of SACICT’s Product Development Division. “Actually, the idea of sustainability has been around for a while. It’s just that it’s not been heard about much in craft circles. SACICT is likely to be the first agency that is dealing directly with this matter through the ‘Sustainable Crafts’ project.



“ซามตราไก่” จังหวัดลำปาง เป็นอีกความท้าทายในการพัฒนาผลิตภัณฑ์
Rooster ceramic tablewares from Lampang were among the model products.

“Sustainability is an important issue because it was mentioned in the recent 11th National Economic and Social Development Master Plan. When the national agenda takes this route, we are bound to the same path by supporting the crafts on the basis of sustainable development.”

Before embarking on the project, SACICT collaborated with development and design experts, and representatives from as many as 15 craft communities. It bounced around ideas, put a plan in place, created prototypes, raised awareness and publicised the project before participating in the Interior Lifestyle Tokyo event in the Japanese capital during June 10-12, 2015, and at the Organic & Natural Expo 2015 in Bangkok in July.

Interior Lifestyle Tokyo is an international fair for lifestyle products

that is imbued with the spirit of two great fairs – the Heimtextil and Ambiente fairs. The former is an international fair of home décor and textile products while the latter is the world’s largest fair of consumer products. Interior Lifestyle Tokyo is Japan’s biggest craft event to date, focusing on exquisite product designs and premium-class merchandise by only a handful of selected exhibitors. Last year, the fair was visited by more than 30,000 visitors from 33 countries.

It was the third time that SACICT was invited to exhibit at Interior Lifestyle Tokyo. The line-up of model products from 15 communities included eri silk from the Nong Ya Plong weaving community of Petchaburi province, Pan Yim clay dolls from Chiang Mai’s Pa Taan pottery community, Fan Palm leaf fans from a craft community in

Nakhon Si Thammarat province, Nilawan tote bags from Prachin Buri’s Thap Lan Palm leaf-weaving community, and rooster ceramic tablewares from Lampang.

The “Sustainable Crafts” project involves communities that practise sustainability, are self-reliant and environmentally conscious. They use local wisdom to create products from local and natural materials. SACICT’s role is to help them improve their creativity and product designs under the theme “creative sustainability”.

SACICT organises brainstorming sessions with every project member before going out into the field to conduct feasibility studies and to get to know the producers, identifying their needs and finding the best ways to assist both the community and its supporters.



ความร่วมมือ แปลกใหม่ คือหนึ่งในโจทย์สำคัญในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตามโครงการ Sustainable Crafts
Traditional communities have to adapt to today's contemporary lifestyle.



The project mainly provides knowledge support to communities with skilled artisans so that they can adapt themselves to cope with the fast-paced changes in terms of economy, society, culture and environment that greatly affect the lives of people of all levels. Support is geared towards ensuring sustainability in the societies and communities where craft producers reside. The project also encourages potential craft producers to increase their competitive edge in the world market.

"I really want our communities to be able to exist in the changing environment and society, to be able to survive in this modern economic world," said Ms Saengrawee.

Another product in the project is the Mlabri satchel by the Mlabri people

of Wiang Sa district, Nan province. The Mlabri, also known as "phi tong leuang", are members of a nomadic tribe from Xaignabouli province of Laos. The men are natural hunter-gatherers, basketry and mat weavers, and blacksmiths, while the women cultivate root vegetables, do household chores and mind the children.

The women use vines that are native to the area to weave hammocks and naturally dyed bags for daily use.

"Mlabri bags are unique and not found anywhere else," Ms Saengrawee continued. "This product not only conserves the environment, it has a unique identity. HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn has learnt of the importance of these handicrafts and has suggested that they are registered as geographically indicated (GI)

products."

There are many other ongoing schemes initiated by SACICT, including the "Green Crafts", "Global Ethnic" and "GI Craft" projects. Many of the products are sustainable crafts.

Ban Chiang pottery posed a challenge as a development project. The project committee successfully infused different creative ideas into typical Ban Chiang pottery. It was a smooth transition that has captured the eye of today's consumers.

"Preserving identity is an important issue," Ms Saengrawee stressed. "Each person has his or her own perception of typical ancient Ban Chiang pottery. This project will create an alternative path that leads us from what we're familiar with to a newer and better one."

They can live, create and sell
their work while preserving their
identity and uniqueness.

“Permanence must be inherited and must lead us to the future. We need to have products that can survive by themselves. The work of SACICT is to connect the dots – from the original, with the use of creativity – to guide the past into the present, and continue into the future.”

The project’s theme this year is “**Enough**” – as in terms of moderation, limitation or how far before it is enough.

“**Enough**” can mean that consumers are satisfied with the creativity, while the creator of the product is happy in the knowledge that they did not have to compromise their artistic integrity to produce their work. They can live, create and sell their work while preserving their identity and uniqueness.

In conclusion, Ms Saengrawee said: “Sustainable crafts are about the creation of handicraft products that are compatible with daily life. It is a ‘**sustainable lifestyle**’ where both the producers and consumers are satisfied while doing their part to conserve the environment and being kind to their fellow human beings.” 🌱





ภูษา... แพรพรรณ... สายสัมพันธ์อาเซียน

เรื่องและภาพ ศ.ศ.ป.



ภูมิภาคนี้ออกเฉียงใต้ซึ่งรู้จักกันในชื่อของอาเซียนวันนี้ คือดินแดนสุวรรณภูมิอันรุ่งเรืองในอดีตอันไกลโพ้น แผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลซึ่งตั้งอยู่ระหว่างประเทศจีนและอินเดียซึ่งเป็นศูนย์กลางที่หลอมรวมมรดกทางวัฒนธรรมจากทั้งสองอารยธรรมสำคัญและมีการสืบทอดต่อๆ กันมานับพันๆ ปี





ท่านผู้หญิงจรงจิตต์ ทีชะระ ให้เกียรติเป็นประธานเปิดงาน
Thanpuying Jarungjit Teekara presided over the opening ceremony.

สิ่งทอ เป็นหนึ่งในมรดกทางหัตถศิลป์ที่มีลักษณะเฉพาะตัวบ่งบอกความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละชาติ ในบางประเทศที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติและเผ่าพันธุ์แต่ก็ยังสามารถสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจผ่านวัฒนธรรมสิ่งทอ สำหรับในอาเซียน ผ้าหรือเครื่องแต่งกายสะท้อนถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษของชนชาติและชนเผ่าต่างๆ ในภูมิภาค แสดงถึงอัตลักษณ์ของความเป็นชาติและความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมที่มีการสืบทอดภูมิปัญญา ประเพณี ความเชื่อ ศิลปะ และวิถีชีวิต

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) เชิญชวนผู้สนใจเข้าชมนิทรรศการผ้าและเครื่องแต่งกายของกลุ่มประเทศในอาเซียน ภายใต้ชื่อนิทรรศการ “ภาษา แพรวพรรณ สายสัมพันธ์อาเซียน” ณ อาคารที่ทำการในอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งจัดขึ้นเพื่อเทิดพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสเจริญพระชนมายุ 60 พรรษา และเพื่อเผยแพร่เอกลักษณ์ของผ้าและเครื่องแต่งกายที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ของความเป็นชาติของทั้ง 10 ประเทศสมาชิกอาเซียนเฉลิมฉลองการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างสมบูรณ์



ไฮไลต์ของกิจกรรมเป็นนิทรรศการภาพเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศในอาเซียน รวมทั้งการจัดแสดงผ้าเอกลักษณ์และเครื่องแต่งกายโบราณอายุกว่า 150 ปี จำนวนมากกว่า 500 ชิ้น จากไพรเวทคอลเลกชันของกูรูไทยคดีและสิ่งทอ อาจารย์ เป้าทอง ทองเจือ ผู้ใช้เวลากว่า 30 ปี เก็บสะสมรวบรวมมาจากประเทศสมาชิกอาเซียน ทั้ง 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย เมียนมาร์ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม และไทย นอกจากนั้นยังเชิญชวนถ่ายภาพกับตัวการ์ตูนที่น่ารักในเครื่องแต่งตัวอาเซียนด้วย

นิทรรศการครั้งนี้เปิดให้ชมฟรีระหว่างเวลา 8.30 น. - 16.30 น. ทุกวัน จนถึง 20 กันยายน ไม่เว้นวันหยุดราชการ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการเผยแพร่องค์ความรู้สู่สาธารณชนผู้สนใจในทุกวงการทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เยาวชน ให้ได้ศึกษา เรียนรู้ และรับรู้ถึงความสัมพันธ์และวัฒนธรรมร่วมระหว่างกันของกลุ่มชนในภูมิภาคอาเซียนแต่ครั้งอดีตกาล จนถึงปัจจุบัน ■





ASIAN CRAFT

The Golden Heritage of ASEAN Textiles

Words and Photos SACICT



The Southeast Asian Region, known today as the ASEAN, has long been celebrated as “Suvarnnabhumi” or the Golden Land. Situated between Mainland China and India, this bountiful peninsula is naturally a melting pot of the two ancient cultures, which have for millennia formed the social fabric of the region.



อาจารย์เผ่าทองทองเจือ นำชมงาน

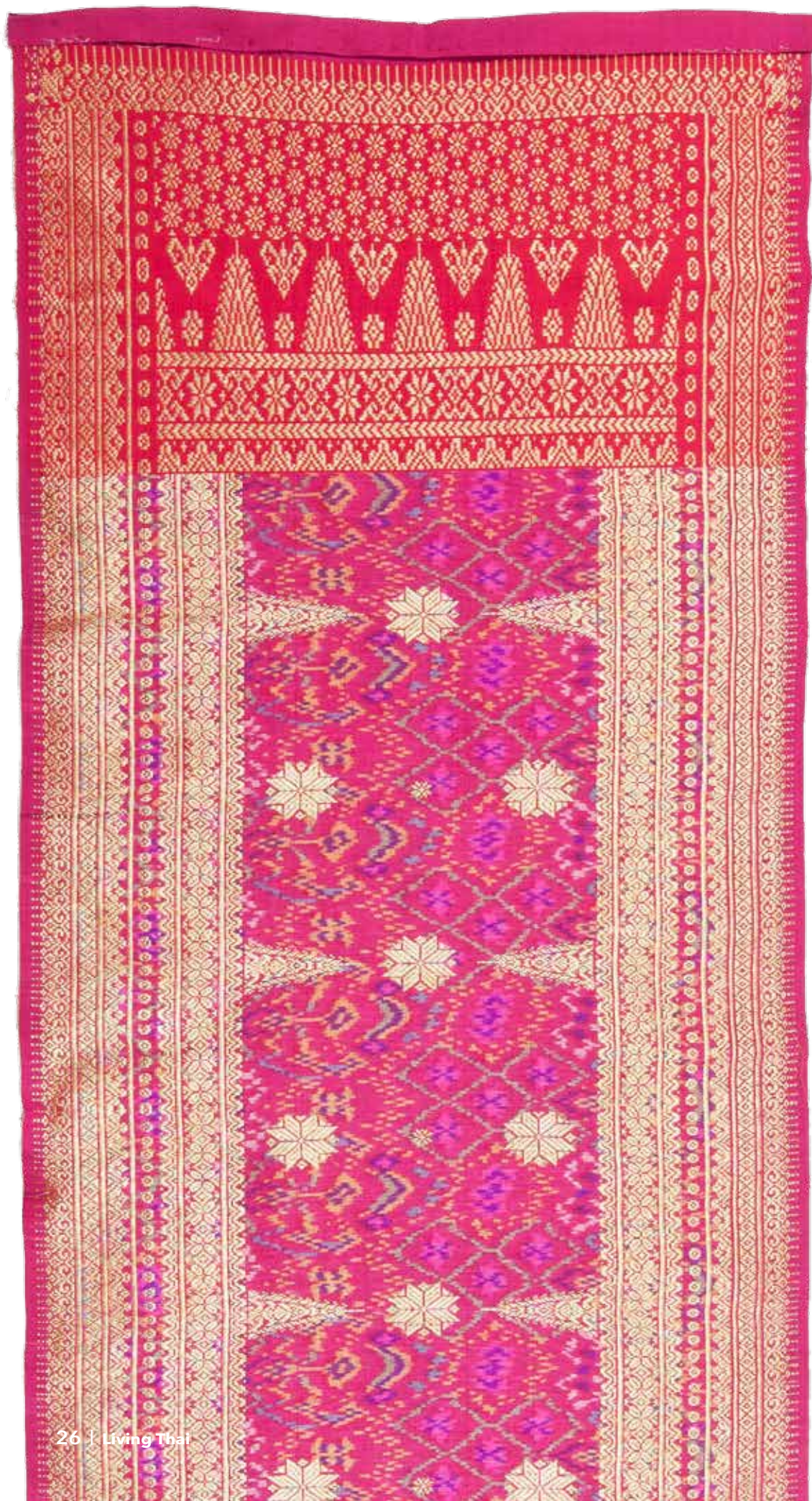
Ajarn Paothong Thongchua presented the exhibition details.

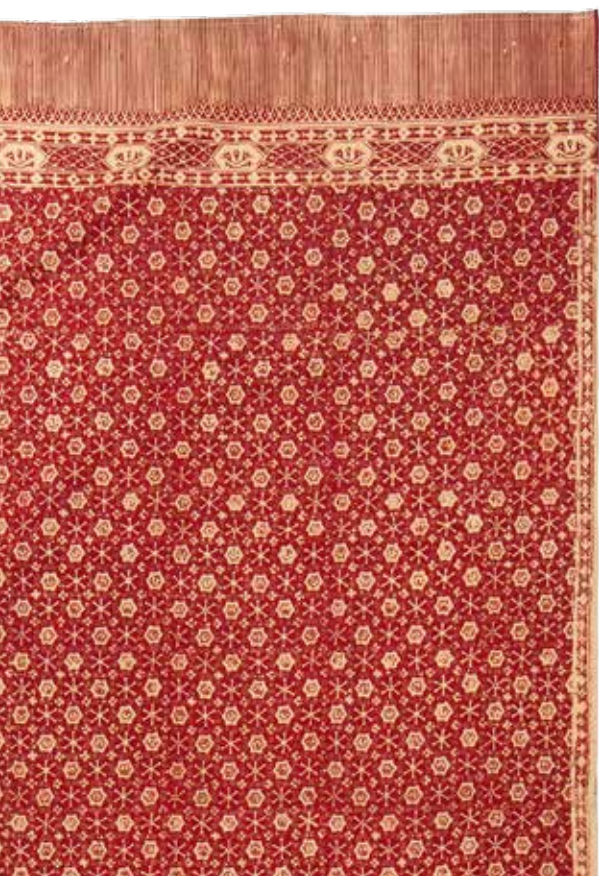
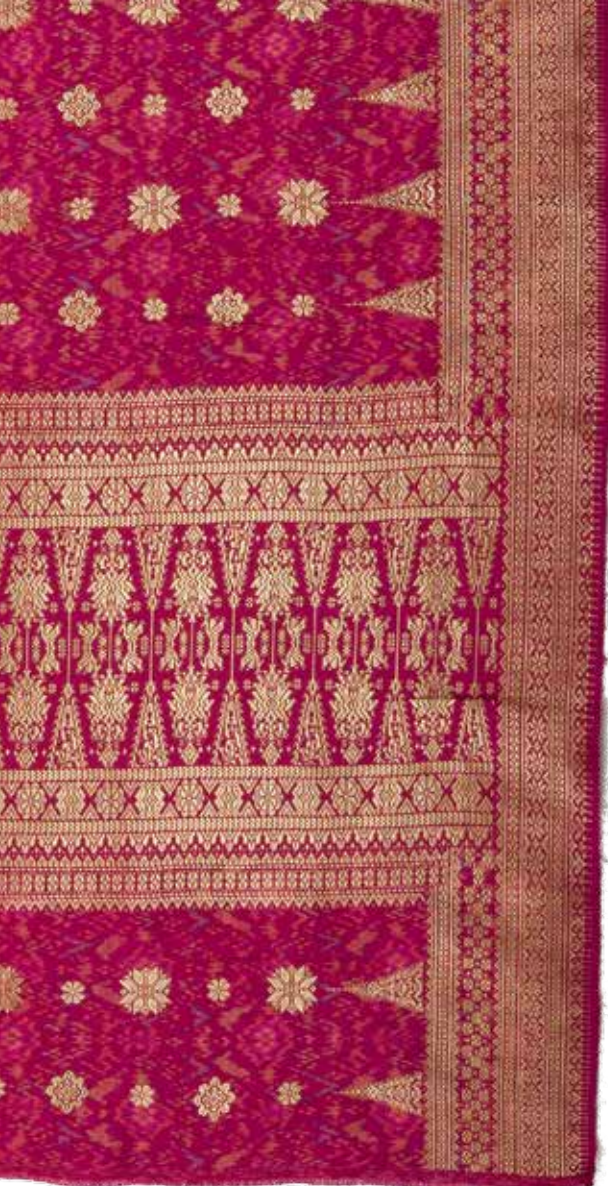


Textile is a craft heritage which clearly reflects the identity of any nation or ethnic group. In a country with demographic diversity, some ethnic groups may still relate to one another through their textile cultures. While people in different countries of the ASEAN region proudly sport their national costumes, it is obvious most of them share a common root in cultures which include folk wisdom, tradition, belief, arts and the way of life.

For those who are interested, you are invited to visit the grand exhibition on **"The Golden Heritage of ASEAN Textiles"** being hosted by SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand at its headquarters in Amphur Bangsai, Ayutthaya Province daily until September 20.







The rich display of ASEAN textiles and apparels is staged in a special event commemorating the 60th Birthday Anniversary of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn. It also serves to celebrate the beginning of ASEAN Economic Community by introducing the national costumes of each country to all the ASEAN population.

Highlights of the exhibition is the grand historical showcase on the Royal Visits of Their Majesties the King and Queen as well as HRH Princess Sirindhorn to the ASEAN nations. Another attraction is the antique textile display featuring over 300 exhibits – many are dated over 150 years – from the 30 year-old private collection of Ajarn Paothong Thongchua. The young and the young at heart will definitely love to selfie with cartoon characters in national costumes.

The show is open free daily from 8.30 a.m. to 4.30 p.m. including on holidays and weekends. All are invited to visit and learn about our fellow ASEANers and our relationships from past to present. ■

ดร.ฐิติพร ฌานวังสะ
Dr Thitiporn Chanawangsa



ศิลปหัตถกรรม เพื่อวันนี้และวันพรุ่งนี้

เรื่อง อำพันมาลา
ภาพ ศ.ศ.ป.

เมื่อครั้งที่มีการนำเอาเทคนิควิธีการทำครกของบ้านโนนตาล จังหวัดนครพนม มาผสานเข้ากับภูมิปัญญาการเขียนสีเบญจรงค์ของจังหวัดสมุทรสาคร ตามโครงการไทยนวัตกรรมศิลป์ (Thai Navatasilp : Innovative Art of Thai Craft) โดยศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป. หลายๆ คนยังคงจดจำชื่อ ดร.ฐิติพร ฌานวังสะ ผู้มีส่วนสำคัญในการร่วมพัฒนางานออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบสุดโมเดิร์นและเปี่ยมเอกลักษณ์นี้

ดร.ฐิติพร เล่าว่าผลงานเซรามิกงานประเภทเครื่องถ้วยของใช้ของตกแต่งบนโต๊ะอาหารในโครงการดังกล่าวได้รับเสียงตอบรับเป็นอย่างดีทีเดียว “เรียกว่าเป็นการผนวกกันในเรื่องทักษะ การออกแบบเน้นการสร้างคุณค่าและมูลค่า โดยใช้ทักษะเดิมและต้นทุนที่ไม่สูงไปจากเดิม เราได้มีการศึกษาหาข้อมูล กำหนดเรื่องราว รูปทรง และกลุ่มสีในการสร้างชิ้นงานขึ้นมาใหม่ เกิดองค์ความรู้ใหม่ รูปแบบผลงานใหม่ ตอบโจทย์การใช้ สร้างสุนทรียะสำหรับผู้ใช้

“เรามีการลงทุนพื้นที่ศึกษาเชิงลึก สามารถปรับแก้ชิ้นงานจนออกมาเป็นต้นแบบเพื่อรับคำสั่งซื้อ ทำซ้ำจัดจำหน่ายได้ อีกทั้งยังได้นำผลงานไปจัดแสดงที่สาธารณรัฐเชคอีกด้วย” ดร.ฐิติพร บอกเล่าประสบการณ์ในช่วงแรกเริ่มงานกับ ศ.ศ.ป.

ดร.ฐิติพร เริ่มต้นทำงานเป็นที่ปรึกษาด้านการออกแบบและดำเนินโครงการให้กับ ศ.ศ.ป. ตั้งแต่ 3 ปีก่อนในหลายโครงการ ทั้งการพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปาชีพระหว่างประเทศ พัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมร่วมสมัย จากวิถีชนเผ่า กิจกรรมเชิดชูครูช่างศิลปหัตถกรรมและครูศิลป์ของแผ่นดิน พัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม และล่าสุดในปีนี้ได้แก่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมเพื่อความยั่งยืน (Sustainable Crafts) รวมถึงโครงการประกวดผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมเชิงสร้างสรรค์ (ICA 2015 และ ASEAN Selections)

“ศ.ศ.ป. เป็นหน่วยงานระดับชาติซึ่งเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ มีวิสัยทัศน์และทัศนคติในการช่วยเหลือคนและชุมชนในด้านงานหัตถกรรมในทุกๆ มิติ ศ.ศ.ป. มีโจทย์

มีโครงการดีๆ มากมายซึ่งเป็นต้นแบบให้กับประเทศชาติรวมถึงต่างชาติ กลไกการพัฒนาต่างๆ ที่แฝงอยู่ในแต่ละโครงการ ถือได้ว่าเป็นระบบความคิดที่เป็นโมเดลต้นแบบทีเดียว ไม่ใช่เพียงการให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์เท่านั้น” ดร.ฐิติพรกล่าว

การดำเนินงานแต่ละโครงการประสบผลสำเร็จเป็นอย่างสูง มียอดการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ที่น่าพอใจ สาธารณชนเกิดความสนใจในเรื่องของข้อมูลและองค์ความรู้ เกิดโปรเจกต์ต่อเนื่องมากมาย มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวคิดกับบรรดาห้าง ร้าน พิพิธภัณฑ์ และหน่วยงานต่างๆ และพัฒนาต่อยอดงานโดยใช้โมเดล กลไก หรือต้นแบบจากการดำเนินโครงการเหล่านั้น



ตัวอย่างชิ้นงานในโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปาชีที่บ้านกุดนาขาม
A beautiful piece of work at the Ban Kud Na Kham Arts and Crafts Centre.



ผลิตภัณฑ์ต้นแบบในโครงการพัฒนาต่างๆ ของ ศ.ศ.ป.เป็นงานหัตถกรรมที่เป็นเอกลักษณ์และอยู่เหนือกาลเวลา
Contemporary products with timeless characteristics.

ดร.จิตติพร และทีม ออกแสดงผลงานในรูปแบบธุรกิจ ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2548 ในครั้งนั้นมียอดสั่งซื้อทันทีราว 10 ล้านบาท เป็นที่มาในการก่อตั้งบริษัทของตนเอง คือ บริษัท พีคิแมน จำกัด ก่อนจะมาร่วมงานกับ ศ.ศ.ป. เธอเคยเป็นอาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ หลักสูตร สาขาวิชาการออกแบบอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาด้านการออกแบบให้กับหลายหน่วยงาน มาจนกระทั่งทุกวันนี้

การศึกษาสาขาจิตรกรรมสากล ในระดับปริญญาตรี สาขาประยุกต์ศิลปศึกษา ระดับปริญญาโท (มณฑลศิลป์) และ สาขาการออกแบบผลิตภัณฑ์ ระดับปริญญาเอก (ศิลปประยุกต์และการออกแบบ) ส่งผลต่อแนวคิดและการวิธีการทำงานของเธอมาโดยตลอด

“หลักการ คือ ไม่ทำลาย ไม่คิดลบ ผลิตภัณฑ์จะมีคุณค่า ต่อเมื่อใช้สัจธรรมของวัสดุหรือเทคนิคนั้นๆ อย่างเต็มที่ ต้อง ศึกษาอย่างถ่องแท้ เข้าใจสิ่งที่จะสร้างสรรค์ แต่อย่าให้ความ สร้างสรรค์ มาตีกรอบความรู้ ต้องไม่ให้ความดั้งเดิมของ ภูมิปัญญานั้นหายไป วิธีการนำเสนอคือหัวใจ”

ความรัก ความใส่ใจ ความเข้าใจที่มีต่อทีมงาน ต่อคน ต่อสภาพแวดล้อม บวกกับประสบการณ์ การวางแผน การ วางระบบ บนฐานของการทำงานร่วมกับชุมชน ตลอดจน การใส่ใจใน ความคิด และปรัชญา ลงไปในผลิตภัณฑ์ทุกๆ ชิ้น คือหลักในการทำงานของ ดร.จิตติพร

ประสบการณ์ที่เกิดจากการท่องเที่ยวทุกหนแห่ง ชื่นชอบ ลงหัวไปยังชุมชนต่างๆ ทั่วประเทศไทย เรื่องของการ ติดต่อกับ ความสัมพันธ์ การได้เห็นเทคนิคและผลงานของ

คนในแต่ละชุมชน ล้วนสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักออกแบบ อย่างมากมาย ซึ่ง ดร.จิตติพร กล่าวว่า หัตถกรรมในแต่ละ ชุมชนเหล่านี้ นับเป็นสุดยอดมรดกแห่งภูมิปัญญา

“ได้ภาษา ได้เห็นความเป็นมิตร ได้เห็นว่าหัตถกรรม เหมือนงานศิลปะ แม้จะต่างภาษาแต่เรารู้กันเป็นภาษา เดียวกันคือภาษาของหัตถกรรม”

ในฐานะที่ปรึกษาด้านการออกแบบ นอกจากการร่วม กันพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบโดยดึงเอาศักยภาพของแต่ละ ชุมชนออกมาในรูปแบบที่สร้างสรรค์ได้แล้ว เธอยังต้องสร้าง แรงดึงดูดความสนใจรวมทั้งตอบโจทย์ตลาดให้ได้ด้วย

ดร.จิตติพร เปิดเผยว่า งานออกแบบที่ได้นั้นต้องมีหลาย ปัจจัยเกื้อหนุน ตั้งแต่เรื่องของความเข้าใจถึงลักษณะความ เหมือนและลักษณะความต่างของสภาพแวดล้อมของตลาด ทั้งในและระหว่างประเทศ จากนั้นจึงต้องสร้างความพึงพอใจ สูงสุดให้กับลูกค้า พยายามตอบสนองความต้องการของ ตลาด และสร้างคุณค่าจากการผลิตสินค้า ทั้งนี้ ยังต้อง พยายามทำความเข้าใจในองค์ประกอบอื่นๆ ของตลาด ระหว่างประเทศที่อาจจะส่งผลกระทบต่อการค้าและการ ทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ด้วย

“ผลิตภัณฑ์ที่ดีคือ เมื่อใช้งานก็ใช้ได้ดี เมื่อไม่ใช้งานก็ ต้องมีความงดงาม เห็นแล้วสบายใจ ถูกใจ เหมือนมีงาน ศิลปะอยู่ตรงหน้า” เธอสรุปและย้ำว่า “ต้องสามารถสื่อสาร กับผู้คนวันนี้และผู้คนในวันข้างหน้า ให้เขาได้รู้จัก ได้สัมผัส ได้ใช้ ได้ศึกษา

“เราควรต้องทำให้งานออกแบบวันนี้ เป็นงานที่คนวัน หน้าได้หยิบมาเป็นแรงบันดาลใจ”



ผลิตภัณฑ์ที่ดีคือ เมื่อใช้งานก็ใช้ได้ดี
เมื่อไม่ใช้งานก็ต้องมีความงดงาม

ดร.ฐิติพร ฌานวัจนะ
Dr Thitiporn Chanawangsa



Timeless crafts for today and tomorrow

Words **Pindhumadi**
Photos **SACICT**

When the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) created a product prototype that fused the ancient art of mortar making from Ban Non Tan, of Nakhon Phanom province, and Benjarong from Samut Sakhon, it was Dr Thitiporn Chanawangsa who played a prominent role in the creation of a contemporary product with a unique character.

Dr Thitiporn told Living Thai that the tableware products under the “Thai Navatasilp Innovative Art of Thai Craft” project received positive feedback from the market. “It is a mix of skills, with design focusing on the creation of quality and value by using existing resources with the same cost,” she said. “This prototype was built on the basis of newly-created knowledge, stories, shapes, sizes and palettes of colour, so that it resulted in a new design and new form that is fully functional and aesthetic.”

Recounting the time she first worked with SACICT, she continued: “We conducted an in-depth study by going into the field. So many trials and several experiments were undertaken until the prototype was perfect and suitable for marketing. Furthermore, the prototype was even given a

chance to be exhibited in the Czech Republic.”

She started three years ago as a design consultant for various SACICT projects, such as the contemporary tribal product development project at Ban Kud Na Kham Arts and Crafts Centre, a tribute to the country’s master artisans, a development project for environmentally-friendly handicraft products, and the recent Sustainable Crafts development project and the ICA 2015 and ASEAN Selections handicraft product contest.

“As an internationally-known agency, SACICT’s mission is to assist villagers involved in arts and crafts,” said Dr Thitiporn. “It implements countless model projects that meet national and global standards. Its development projects are carefully thought out and results oriented, not only in terms of the products involved.”





รักษาการผู้อำนวยการ ศ.ศ.ป. พิมพาพรรณ
ชาญศิลป์ กับ ดร.ฐิติพร

Ms Pimpapaan Chansilpa
Acting, CEO of SACICT with Dr Thitiporn.

Every SACICT project has been fruitful, generating purchase orders and interest from the public, keen to glean information and knowledge. SACICT is never short of new projects as it holds several information-exchange sessions with entrepreneurs, museums and organisations. It also progresses its projects by adopting other models, mechanisms and prototypes from earlier undertakings.

Dr Thitiporn and her team exhibited their work for the first time in 2005 and it generated purchase orders of around 10 million baht. She then started her own company, Peakchan Co., Ltd. Before collaborating with SACICT, she was a professor of industrial design at Khon Kaen University's Faculty of Architecture. Besides teaching, she consults for several organisations.

Her educational credentials – a bachelor's degree in Applied Arts, master's degree in Interior Design and a doctoral degree in Applied Arts and Design – have stood her in good stead, shaping and refining her thought process, work ethic and personality.

"My principles are not to be destructive and not to be negative," she said. "Products are worthy

of themselves when you make the best use of the inner properties of each material or technique. You must learn to the fullest to have a clear understanding of things and how to do it creatively. But we must not let creativity hinder our knowledge and not let the original wisdom appear less important or fade away. You have to present it with your heart."

She is philosophical when it comes to her team and work. She is caring and understanding, and uses her experiences and systematic planning when working with communities and on designs.

Her experiences in travelling over rough terrain to reach many rural communities across Thailand, difficulties in communication, relationship-building and learning the products and techniques of each community have been a source of inspiration to the projects' designers. She added that these local crafts were the culmination of local wisdom.

"I have got to know languages, nurtured friendships and to see handicrafts as art," she said. "Different dialects are not an obstacle when we speak the same language – the language of handicrafts."

Different dialects are not an obstacle
when we speak the same language –
the language of handicrafts.



การลงพื้นที่พบปะชุมชนถือเป็นหนึ่งในการดำเนินงานขั้นตอนที่สำคัญ
Collaborating with communities during field trips is integral to the success of projects.

She noted that products born of SACICT projects had to attract consumers and meet market demands.

DrThitiporn revealed that a good design comprised several components – it had to understand the likes and dislikes of trends both locally and in the international market, it had to satisfy consumers and market demands, it had to have value-adding potential, as well as other factors related to the international market that influenced marketing activities.

“A good product must look beautiful even when it is not in use,” she said. “A good product must be captivating, like a work of art.

“A good product must be able to communicate with people of today and in the future – we know it, we can touch it, use it and learn from it – the design work of today must stand the test of time, to inspire people of the next generation.” 🌱



งานจักสานด้วยมือทุกขั้นตอน ทุกวันนี้หาได้ยากยิ่ง
Completely hand-made work has become a rarity.



ครูชลอ นทองคำ
Khru Chalor Thontongkam

ครูชลอ นทองคำ กับงานจักสานชั้นเทพที่ตำบลมหาสอน

เรียบเรียงจากหนังสือ **ครูศิลป์ของแผ่นดิน 5**

เช่นเดียวกับในสังคมชนบททั่วๆ ไป ชาวบ้านชอบแห่ตำบลมหาสอน อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ต่างดำเนินชีวิตตามวิถีอันเรียบง่าย โดยประกอบอาชีพทำนาและเมื่อว่างจากนา ก็จะรวมกลุ่มกันทำงานจักสานอันเป็นภูมิปัญญาที่ได้รับจากการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ สร้างรายได้เสริมเลี้ยงตัวเองและครอบครัวตลอดมาจนมีชื่อเสียงเป็นที่เลื่องลือในวันนี้

ครูชลอเกิดและเติบโตที่นี่ เธอเริ่มหัดทำงานจักสานเมื่ออายุ 13 ปี โดยมีคุณป้าโถม ศรีวิฑูรย์ เป็นผู้ถ่ายทอดวิชาอันยอดเยี่ยมให้ เริ่มจากการทำเครื่องจักสานประเภทกระจาดและตะกร้าสำหรับใส่ของไปทำบุญที่วัด ส่วนวัตถุดิบที่ใช้ก็เลือกจากสิ่งที่พอหาได้ในท้องถิ่นเช่น ไม้สีกุ๊ก หวาย ไม้สัก เป็นต้น

เธอเล่าให้ฟังว่า ทุกคนที่จะทำงานจักสานจะต้องเริ่มจากการเรียนรู้ลวดลายแม่บทและต้องสานลายเหล่านี้ให้ได้อย่างแม่นยำเสียก่อน จึงจะเข้าไปใช้ลวดลายอื่นๆ หรือการคิดลวดลายใหม่ๆ ทั้งนี้ ลวดลายแม่บทนั้นจะมีกฎเกณฑ์ตายตัว ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงใดๆ และมีทั้งสิ้นรวม 6 ลาย ได้แก่ ลายขัด ลายสอง ลายสาม ลายตาหลิวง ลายขอ และตะบองหยอง

ครูชลอใส่ใจในทุกรายละเอียดของการทำงาน
ตั้งแต่การเริ่มทำแบบไปจนถึงการตรวจสอบคุณภาพ
ผลิตภัณฑ์ในขั้นสุดท้าย

ครูชลอบอกว่า “งานจักสาน เป็นงานที่ต้องอาศัยความ
ประณีต ความมานะ ความพยายาม ความอดทนสูง ต้องใช้
สมาธิในการทำงาน และสิ่งที่สำคัญคือ การมีใจรักในงาน
เพราะการผลิตตะกร้าหนึ่งใบนั้นต้องใช้เวลาอย่างมาก บางชนิด
ต้องใช้เวลาเป็นเดือน แต่เมื่อทำไปช่วงเวลาหนึ่งจะมีความ
ชำนาญมากขึ้นและสามารถสร้างงานให้วิจิตรงดงามได้”



จากงานอดิเรกที่ทำในช่วงว่างเว้นจากการทำนา เครื่องจักสานกลายเป็นผลิตภัณฑ์ขึ้นชื่อของคนตำบลมหาสอน
From a hobby outside planting season, wickerwork has become a specialty product of Tambon Mahason.



ครูชลเริ่มจักสานเมื่ออายุได้ 13 ปี ทุกวันนี้ก็ยังงไม่ละทิ้ง และยังส่งต่อภูมิปัญญาให้คนรุ่นถัดไป
 Khru Chalor was first exposed to basketry when he was just 13 years old. And now he is still doing the same thing, plus trying to pass on the wisdom to the later generation.

ด้วยความตั้งใจจริง เธอจึงหมั่นฝึกฝนสั่งสมประสบการณ์จนเกิดความชำนาญขึ้นเป็นลำดับ จนสามารถพัฒนางานจักสานตะกร้าให้มีรูปแบบที่หลากหลาย รวมทั้งแบบหมุม แบบรูปไข่ แบบทรงกลม แบบสี่เหลี่ยม แบบทรงเปล เป็นต้น นอกจากนี้เธอยังได้เรียนรู้และประยุกต์ลวดลายจากลายไทยและลายผ้าทอโบราณมาใช้กับงานจักสานจนเกิดเป็นลายสวยงามโดดเด่นเปี่ยมเอกลักษณ์ ได้แก่ ลายพิกุลล้อม ลายหยกมณี ลายพาน ลายดอกเข็ม ลายมะลิซ้อน ลายคชกิจ เป็นต้น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2544 เมื่อภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชน ที่นี้ก็ได้มีการจัดตั้งสหกรณ์กลุ่มจักสานตะกร้าหวายลายวิจิตรขึ้น โดยได้เงินทุนมาซื้อหวายและวัตถุดิบต่างๆ เพื่อมาใช้ในการผลิต สมาชิกคนใดทำได้มากก็มีรายได้มาก ทำให้มีเงินทุนหมุนเวียนเข้ามาในสหกรณ์อย่างต่อเนื่อง

ด้วยตระหนักดีว่า ทุกขั้นตอนของการจักสานตะกร้าหวายล้วนมีความสำคัญ ครูชลจึงใส่ใจในทุกรายละเอียดของการทำงาน ตั้งแต่การเริ่มทำแบบไปจนถึงการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ในขั้นสุดท้าย

เช่นการเลือกวัสดุให้เข้ากับรูปทรงที่ต้องการ หากเป็นแบบทรงเหลี่ยมข้างในจะกลวงทำด้วยไม้เนื้อแข็ง ถ้าแบบทรงรูปไข่และแบบทรงกลมข้างในจะทำด้วยไม้เนื้ออ่อน หรือการเตรียมตัวหรือตกแต่งที่จะใช้เฉพาะไม้ไผ่สีสุก โดยเลือกลำไผ่ที่มีอายุไม่แก่หรืออ่อนจนเกินไป มีผิวเนียน นำมาเหลาหรือเกลาให้ได้ขนาดตามที่ต้องการเวลาเย็บจะเสมอกัน การเตรียมหวาย ปกติจะใช้หวายหอมและหวายหิน เป็นหวายลำเล็กๆ ผิวสวยขาวเหลืองนวลเป็นมัน เนื้อในละเอียดและมีความเหนียวจักเหลาเกลาได้ง่าย

ในเชิงการผลิต การจักสานตะกร้าหวายแต่ละใบให้แล้วเสร็จ จะต้องใช้ความพยายาม ความอดทนและความประณีตอย่างมาก ในขณะเดียวกันก็ต้องพิจารณาถึงปัจจัยทางการตลาด มีการพัฒนารูปแบบให้เหมาะสมและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ดี ครูชลไม่เคยหยุดพัฒนาชิ้นงานให้มีความโดดเด่นและหลากหลายที่จริงแล้วเธอได้สร้างสรรค์ลวดลายใหม่ๆ มากมายสำหรับงานจักสาน เธอนำลายผ้าไหมมัดหมี่ของไทยพวน ลาวเงี้ยว และลาวหลวง อันเป็นจุดเด่นของอำเภอบ้านหมี่

มาประยุกต์ใช้และถ่ายทอดลงบนผลงานจักสาน ก่อให้เกิดลวดลายที่วิจิตรงดงาม จนได้รับการคัดสรรให้เป็นสินค้า OTOP 4 ดาว ในปี พ.ศ. 2546 และ พ.ศ. 2547 รวมทั้งไปคว้ารางวัลการคัดสรรผลิตภัณฑ์ระดับ 5 ดาว โครงการคัดสรรสุดยอด 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์ ไทยปี พ.ศ. 2549

นอกเหนือจากความสำเร็จในด้านผลิตภัณฑ์ ครูชลยังได้มีการถ่ายทอดประสบการณ์และความรู้เรื่องการจักสานลายวิจิตรไปยังคนรุ่นลูกหลานเพื่อจะได้เกิดความภาคภูมิใจและสืบทอดภูมิปัญญาที่เต็มเปี่ยมด้วยเอกลักษณ์ ครูมุ่งมั่นที่จะให้ผู้คนที่พบเห็นได้รู้ว่า นี่คือ ตะกร้ามหาสอน และด้วยวิธีการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ทำและทำได้จริง ครูชลจึงมักรับคำเชิญไปเป็นวิทยากร ฝึกอบรม บรรยาย และสาธิตการถ่ายทอดความรู้ให้กับชาวบ้านทั้งในชุมชนผู้ที่สนใจ ตลอดจนนักเรียนและนักศึกษาผู้ใหญ่ของการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) อย่างต่อเนื่อง โดยครูชลจะสอนประมาณ 2-3 วัน แล้วหยุด เพื่อให้ให้นักเรียนไปฝึกหัดทำ หลังจากนั้นจึงให้ทำงานที่ทำเสร็จกลับมาดูและแก้ไข หมั่นเวียนกันไป

ครูสรุปทิ้งท้ายว่า “สิ่งที่เป็นกังวล คือการดำรงอยู่ของภูมิปัญญาการจักสานตะกร้าคนรุ่นใหม่ไม่ค่อยให้ความสำคัญ เพราะเป็นงานที่ต้องใช้ความพยายาม ความอดทนสูง และต้องฝึกฝนให้มีความชำนาญ”

สถานที่ติดต่อ

เลขที่ 15 หมู่ 6 ตำบลมหาสอน
 อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี 15110
 โทรศัพท์ 09 0425 2751



วัสดุที่ใช้หาได้ในท้องถิ่น อาทิ ใผ่สีสุก หวาย หรือไม้สัก
Materials such as bamboo, rattan, and teak, are found locally.



ครูชลอ ทนทองคำ
Khru Chalor Thontongkam

Chalor Thontongkam

Conserving the basketry of Mahason

Sourced from the book **The Master Artisans of Thailand 5**

Like most rural folk anywhere in Thailand, the villagers of Baan Khom in Lop Buri province lead a simple life. When they are not busy farming, they would come together to weave baskets and other household items using folk wisdom they learned from their ancestors. Weaving is a common skill – and a hallmark – shared by the people of Baan Khom in Tambon Mahason of Amphur Baan Mee.

As a native of Mahason, Chalor has excelled at this age-old craft. She first learned to weave in 1965 – when she was only 13 – under the guidance of her aunt, Thom Sriwitoon. The girl started by making baskets to carry things to the temple using materials found in the area such as *seesuk* bamboo, rattan and teak.

Every beginner in basketry must learn to weave the original patterns and practise until one has mastered the skill before proceeding to, or creating, new patterns. Original patterns require a weaver to adhere to the original instructions in order to achieve the desired result. There are six original patterns including Lai Khat, Lai Song, Lai Saam, Lai Ta-liew, Lai Khor and Lai Tabongyong.

“All this always requires a great deal of refinement, practice, patience and concentration, and most importantly, weavers have to love what they are doing. It usually takes a lot of time for anyone to gain enough skills to make a basket, some items may take months to complete. When you have been weaving for some time, however, you may become skilful and you can create beautiful work,” Chalor explains.

Every beginner in basketry must learn to weave the original patterns



ครูชลสามารถสร้างสรรค์งานได้หลากหลายรูปทรง แต่ละชิ้นสะท้อนถึงฝีมืออันละเอียดอ่อนช่วย

Khru Chalor creates several variants of work that reflect his delicate skills and perplexed elaboration.

Chalor has vast experience in weaving. She has developed her work through the decades to produce beautiful baskets in various shapes – hexagonal, oval, spherical and cubic. She has also adopted patterns as seen in Thai paintings as well as ancient fabric-weaving techniques namely Lai Pikul Lhom, Lai Yok Manee, Lai Dok Khem, Lai Mali Sohn and Lai Kachakit to create unique products. In 2001, with financial support from the Government, she set up a Basket Weaving Community Co-operative Group and became its chairperson. The group decided that allocated funds would be spent on raw materials including rattan and others, while income raised from the sales would be shared among the respective members who would then give the money to the co-operative to be used as ongoing funds.

Aware that every step in weaving a rattan basket is important, Chalor pays attention to every detail - from forming a model for the basket to quality control and the final touches. When making a model for a cube-shaped basket – a hollow box – she chooses hard wood. Soft wood is used to make the model for an oval or round basket. Bamboo strips must come only from seesuk bamboo and should not be too old or too young. It should have a smooth surface to ensure that the colour will come out smoothly and evenly during the dyeing process. It will be cut into strips in the desired size. The next step is to prepare the rattan. Certain varieties – hin rattan and hom rattan – are used in basket weaving. These are thin and durable varieties with white skin and a delicate yellow glossy texture inside. “Weaving a rattan basket is hard work.

It needs a great deal of effort, patience and dedication. Moreover, the products’ design must always undergo adaptation and improvement to answer market demands,” says Khru Chalor. Because it is a passion, Chalor has never stopped improving her work so that it stands out from the rest. She adapted favourite Mud Mee silk patterns – a star product of Baan Mee district – into her wickerwork. The innovative new patterns influenced by various ethnic groups, namely Thai Puan, Lao Ngaew and Lao Luang, soon caught on and Mahason rattan baskets became well known nationwide. It was named a 4-star OTOP product in 2003 and 2004, and a 5-star OTOP product in 2006.



ความพยายามและความอดทนได้ให้รางวัลแก่ครูชลอแล้วในวันนี้

Today, Khru Chalor's persistence and patience have no longer been in vain.

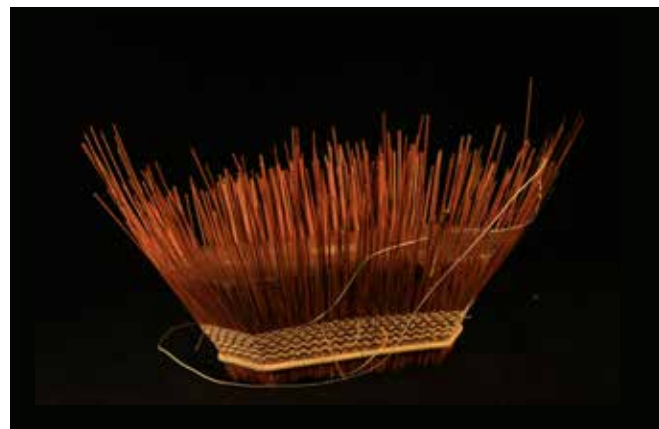
Chalor has passed on her knowledge of elaborate weaving to the younger ones hoping that they would feel proud of their local wisdom and preserve it for new generations. Mahason basketry is distinctive; each item is recognised immediately.

Her practical teaching method has made her a popular instructor for villagers in the community, as well as students under the supervision of the Office of Non-formal Education, Ministry of Education. Since the training takes quite a long time, Chalor always conduct classes for two or three days at a time, then takes a break in order to allow her students to practise on their own. They would come back later with their work so that she can offer comments.

"I am very much concerned about the future of our basketry craft heritage. Young people no longer pay much attention to the craft. They find it difficult as it requires determination, patience and rigorous practice," Chalor laments. ❏

CONTACT ADDRESS:

No. 15 Moo 6 Tambon Mahason,
Amphur Baan Mee, Lop Buri Province
Tel. (+66) 9 0425 2751



สืบสานสร้างสรรค์กับ ผ้าไหม ดงพญา

เรื่อง ภัทร ด่านอุตรา ภาพ ส:พิพัฒน์ สิริชัยลาภา

ท่ามกลางผู้ประกอบการจำนวนนับร้อยนับพันในวานแสดงสินค้าแต่ละครั้ง การที่ผู้เข้าร่วมงานแต่ละรายจะสร้างภาพลักษณ์ให้ผู้เข้าชมงานจดจำคุณสมบัติของคุณได้อย่างติดตา นับเป็นความท้าทายอย่างยิ่ง แต่ก็มีผู้ที่ประสบความสำเร็จอยู่ไม่น้อย หนึ่งในนั้นคือหญิงสาวร่างกะทัดรัด ความสะอาดตาของชุดผ้าของเธอมิใช่ความใหญ่โตหรือแสงสีที่อลังการ แต่มาจากเสื้อผ้าที่เธอสวมใส่ ซึ่งล้วนออกแบบตัดเย็บอย่างทันสมัยเก๋ไก๋ด้วยผ้าพื้นบ้าน สีส้มครามอยู่เป็นประจำ นอกเหนือจากอารมณ์สีสดแล้ว ลีลาการเจรจากับลูกค้าก็จะฉะฉาน พังแล้วชวนให้ใครต่อใครแวะเข้าไปทักทายและชมผลิตภัณฑ์ต่างๆ ของเธอ

“มอญแต่งแบบที่ไม่ซ้ำใครอย่างนี้มาขายตามงาน ทุกครั้งจนกลายเป็นฟรีเซนต์รตราสินค้าของตัวเองไปเรียบร้อยแล้ว หลายคนจำรูปของเราได้ก็เพราะชุดเท่ๆ ที่ใส่นี้แหละ” สุขจิต แดงใจ หรือมอญ กำลังกล่าวถึงแบรนด์แม่ที่ตา ผ้าพื้นและเสื้อผ้าที่ตัดเย็บจากผ้าย้อมครามคุณภาพเกรดขั้นดี หนึ่งในบรรดาผู้บุกเบิกและผู้ผลิตผ้าย้อมครามของแหล่งสกลนครที่เลื่องชื่อ นอกเหนือจากการชูกระบวนการผลิตที่เป็นทั้งออร์แกนิกเต็มรูปและยึดตามขนบเดิมทุกขั้นตอนเป็นจุดเด่นสำคัญแล้วในระหว่างช่วงขบปีหลังๆ แม่ที่ตาก็ยังเป็นที่รู้จักในเรื่องของการปรับปรุงด้านออกแบบและตัดเย็บให้ทันสมัย จนโดดเด่นเป็นหนึ่งในบรรดาสินค้าหัตถศิลป์ผ้าย้อมครามทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติได้เป็นอย่างดี โดยจุดเปลี่ยนจากงานหัตถศิลป์พื้นบ้านอายุ้นร้อยปีมาเป็นงานแนวแฟชั่นร่วมสมัยก็เป็นฝีมือของคุณสุขจิตนั่นเอง

ภูมิหลังของสุภาพสตรีในวัยเพียง 26 ปีผู้นี้ก็ไม่ได้แปลกจากคนรุ่นใหม่ที่เกิดโตมาในครอบครัวศิลปินส่วนใหญ่มากนัก จากการที่เฝ้ามองกิจกรรมที่คุณแม่ คุณประไพพันธ์ แดงใจ ได้บุกเบิกฟื้นฟูการทำผ้าย้อมคราม แบบโบราณตามสูตรของคุณยายที่ตา จันท์เพ็งเพ็ญมาตั้งแต่เล็กแต่น้อย ในช่วงที่เป็นวัยรุ่นเธอก็ยังไม่ได้มีใจรักงานหัตถศิลป์ล้ำค่าของ

บ้านเกิดนี้ ในทางตรงกันข้าม บางครั้งเธอกลับรู้สึกรังเกียจมือของคุณแม่และเหล่าคนงานที่มักมีคราบดำติดเปื้อนบนมือจากการย้อมครามเป็นประจำด้วยซ้ำ อีกทั้งกลิ่นของหม้อมักครามก็มีกลิ่นฉุนแรงคั่งตัวบ้านที่อาศัยอยู่ตลอดเวลา มิหนำซ้ำเธอเองก็แทบจะไม่ได้หยิบจับเสื้อผ้าย้อมครามมาสวมใส่ เนื่องจากมักโดนเพื่อนฝูงมองว่าเป็นของเซย ล้าสมัย อีกทั้งยังดูเหมือนว่าเก่ามอซอ

จุดเปลี่ยนในการหันมาเห็นคุณค่าเริ่มขึ้นเมื่อสำเร็จทางด้านบริหารธุรกิจที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เมื่อตัดสินใจอย่างแน่วแน่แล้วว่าน่าจะเป็นผู้ประกอบการเสียเอง โดยหันมาดำเนินการสานต่อธุรกิจด้านอุตสาหกรรมการผลิตผ้าย้อมครามในระดับครัวเรือนขนาดกลางของคุณแม่ ประกอบกับด้วยความที่เป็นคนชอบแต่งตัวตามสมัยประสาวัยรุ่น จึงคิดว่าน่าจะหยิบผ้าย้อมครามมาสื่อสารกับคนร่วมสมัยได้ หลังเรียนจบในระดับปริญญาตรี จึงได้ตัดสินใจไปศึกษาต่อด้านการออกแบบตัดเย็บเสื้อผ้าที่สถาบันออกแบบนานาชาติชนาพัฒน์ในระดับประกาศนียบัตร เพื่อเป็นการเสริมความรู้ใหม่ๆ ที่จะเอามาใช้ในการต่อยอดธุรกิจเดิมที่กำลังจะถึงจุดอิ่มทางด้านผลงานผ้าย้อมครามตามแบบขนบเดิม ซึ่งความคิดนี้ส่วนหนึ่งมาจากสายตายาวไกลของคุณแม่ประไพพันธ์ของเธอนั่นเอง

นับเป็นอีกก้าวของการกลับไปค้นคว้า
หารากเหง้าเพิ่มเติมของการทำสีผ้า
ตามแบบโบราณอีกด้วย



สุขจิต สานต่อภูมิปัญญาของครอบครัวอย่างภาคภูมิใจ งานที่ออกมามีความโดดเด่นและร่วมสมัย
Sukajit Daengchai with her grandmother and her striking indigo-dyed clothes and accessories.

อย่างไรก็ตาม เส้นทางที่หันมาให้ความสนใจต่อผ้าย้อมครามของสุขจิตที่สถาบันแห่งนี้ก็ไม่ได้ราบรื่น ตลอดระยะเวลาที่เธอได้ศึกษาอยู่ที่สถาบันชนาพัฒน์และตลอดระยะเวลาที่สถาบันแห่งนี้ได้ก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน เธอเป็นเพียงคนเดียวที่มุ่งมั่นแต่การจับเอาวัสดุผ้าทอไทยพื้นบ้านมาใช้ในการออกแบบ โดยไม่หันเหไปใช้ผ้าประเภทอื่นเลย ทำให้เธอถูกมองด้วยความแปลกแยกจากเพื่อนร่วมชั้นที่ล้วนมุ่งไปในทางแฟชั่นสมัยใหม่ ทศนคติด้านลบเช่นนี้ยังไล่ตามตัวเธอต่อไปถึงเมื่อครั้งที่เธอผลงานสารนิพนธ์ชั้นจบการศึกษาไปร่วมรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอการแข่งขันการออกแบบแฟชั่นรายการหนึ่ง ซึ่งเธอก็เป็นผู้เดียวอีกเช่นกันที่เอาผ้าไทยพื้นบ้านประยุกต์ขึ้นเวทีเดินแบบ และถูกกรรมการมองไปในทางลบมากกว่าที่จะชื่นชมความพยายามของเธอในการรังสรรค์วัตถุดิบของไทยให้มีความร่วมสมัย

โชคดียังมีอาจารย์ชาวอิตาลีเรียนที่สถาบันชนาพัฒน์อยู่สองท่านที่เป็นกำลังใจสำคัญ บอกกับสุขจิตอย่างหนักแน่นว่าไม่ให้เธอเปลี่ยนเส้นทางการออกแบบไปสู่แนวอื่น เพราะด้วยว่าในอนาคตจะต้องมีกระแสของการหันกลับมาเห็นความสำคัญของงานหัตถศิลป์พื้นบ้านที่มีประวัติศาสตร์ฝังลึกติดตัวอยู่อย่างงานที่เธอทำอยู่เป็นแน่ อีกทั้งคนที่ทำงานด้านนี้ยังมีอยู่เป็นจำนวนน้อย จึงจะทำให้เธอได้เปรียบด้านการแข่งขัน เมื่อได้คำตอบเช่นนั้นมาเป็นแนวทางในการทำงานแล้ว หลังจบหลักสูตรการออกแบบตัดเย็บเธอก็ได้กลับมามุ่งมั่นสร้างสรรค์ความหลากหลายให้กับตราสินค้าแม่ชีตาต่อไปอย่างไม่ย่อท้อ

นับจนปัจจุบันที่เธอได้จับมือกับคุณแม่สานต่อตราสินค้าแม่ชีตามาได้ 5 ปีความพยายามของเธอในการอุทิศตนกับสิ่งที่เธอรักก็ได้เริ่มให้รางวัลกับเธอ ลูกค้ายกลุ่มใหม่ๆ เริ่มแวะเข้ามาบูชาของแม่ชีตาโฉมใหม่ ที่ไม่ได้มีแต่เสื้อผ้าแบบผู้ใหญ่สวมใส่อย่างที่เห็นกัน



ไม่ละทิ้งกระบวนการย้อมครามแบบดั้งเดิม
It is all about keeping traditions alive.

ทั่วไป แต่ยังมีทั้งแนววัยรุ่น แนวแม่บ้านใส่เลน เสื้อผ้าสำหรับผู้ชายและที่สวมใส่ได้สบายไม่ร้อนและหนักตัวอย่างผ้าย้อมครามปกติ อีกทั้งยังเริ่มมีผลิตภัณฑ์อื่นๆ นอกเหนือจากเสื้อผ้าและผ้าพันคอพื้นๆ อย่างที่เคยผลิต เช่นหมวก กระเป๋า ซองหุ้มโทรศัพท์มือถือและไม้เท้า ฯลฯ เข้ามาสร้างความแปลกตา ประกอบกับพื้นความรู้ด้านบริหารธุรกิจที่ได้ร่ำเรียนมา ทำให้เธอรู้จักการสร้างกลยุทธ์การขายใหม่ๆ อย่างการทำเว็บไซต์และเฟซบุ๊กเพื่อการตลาดออนไลน์ เริ่มมีการไปออกงานที่งานแสดงสินค้าต่างประเทศ รวมถึงเดินทางไปประเทศต่างๆ เพื่อสำรวจดูแนวทางของการดำเนินธุรกิจและการออกแบบงานหัตถศิลป์ร่วมสมัยในบริบทอื่นๆ เพื่อนำมาเป็นแนวคิดและกรณีศึกษาสำหรับธุรกิจของเธอด้วย

กระนั้นก็ตาม หลังจากร่วมดำเนินกิจการกับคุณแม่ของเธอมาได้ระยะหนึ่ง สุขจิตก็ได้โจทย์ใหม่โจทย์หนึ่งที่ต้องสู้กับมัน และต้องพยายามหาคำตอบให้ได้ก็คือ แล้วแม่ที่ดาจะยึดติดเพียงกับงานออกแบบด้วยผ้าย้อมสีครามไปตลอดเลยหรือไม่ ด้วยปัจจัยรอบตัวที่ต้องดำเนินธุรกิจให้อยู่รอดทำให้เธอและคุณแม่ตัดสินใจเพิ่มสีอื่นเข้ามาในการผลิต แต่ก็ยังดำรงแนวทางของกระบวนการใช้ผ้าฝ้ายออร์แกนิกและสีย้อมตามสมุนไพรธรรมชาติตลอดจนการย้อมแบบ

ดั้งเดิมอยู่ ซึ่งบทบาทของสีใหม่เหล่านี้ไม่ได้เข้ามาเพื่อแย่งความเด่นจากสีครามตามธรรมชาติเดิมที่เป็นภาพติดตาของแม่ที่ดาแต่อย่างใด แต่เข้ามาเพื่อเสริมสร้างความหลากหลายให้กับผลิตภัณฑ์ได้มากขึ้นเท่านั้น โดยเฉพาะกับกลุ่มลูกค้าเดิมเพื่อให้มีโอกาสเข้ามาแวะซื้อ

สีใหม่ที่เพิ่มเติมแซมเข้ามาเช่น เขียวจากใบขี้เหล็ก ม่วงจากแก่นฝาง ส้มจากไม้ประดู่ และน้ำตาลจากลูกมะเกลือ เป็นต้น ซึ่งมองในแง่หนึ่ง ความพยายามก้าวใหม่นี้ นับเป็นการฟื้นฟูงานหัตถศิลป์การย้อมผ้าอีกแขนงหนึ่งของพื้นถิ่น สกลนคร ที่นอกเหนือไปจากการย้อมด้วยคราม ให้กลับมามีชีวิตร่วมกันอีกครั้ง และยังนับเป็นอีกก้าวของการกลับไปค้นคว้าหารากเหง้าเพิ่มเติมของการทำสีผ้าตามแบบโบราณอีกด้วย

**แน่นอนว่าหลายครั้งก็เกิดเห็นไม่ตรงกัน
แต่ทั้งนี้แม่ลูกหัตถศิลป์คนนี้ก็มองว่า
เป็นการถกเถียงเพื่อการพัฒนา**

หลังจากได้รางวัลและเกียรติบัตรต่างๆ อย่างนับไม่ถ้วน รวมถึงยอดประกอบการทางธุรกิจที่น่าพอใจในปัจจุบันแล้ว อุปสรรคที่ยังมีอยู่บ้างของแม่ทีตาตอนนี้ ไม่ใช่มาจากปัจจัยภายนอกแต่ดูเหมือนจะเป็นปัจจัยภายในเสียแล้ว สุขจิตยอมรับว่า แม้ว่าคุณแม่ประไพพันธุ์จะยอมถอยห่างออกมาเพื่อให้เธอสร้างสรรค์งานได้อย่างเต็มที่ แต่เมื่อไม่ได้หลุดจากความเป็นแม่ทีตา ก็ยังต้องมีการปรึกษาหารือกับคุณแม่อยู่บ่อยครั้ง ซึ่งแน่นอนว่าหลายครั้งก็คิดเห็นไม่ตรงกัน แต่ทั้งนี้แม่ลูกหัตถศิลป์ทั้งคู่ก็มองว่าเป็นการถกเถียงเพื่อการพัฒนาไปพร้อมๆ กับการรักษาเอกลักษณ์ตัวตนของตราแม่ทีตานั้นเอง ซึ่งตัวสุขจิตเองได้เปิดเผยว่ายังไม่มีแนวคิดที่จะสร้างตราสินค้ารองรับเสริมมาขึ้นใหม่ เพื่อตอบโจทย์อัตลักษณ์แนวทางการออกแบบเฉพาะของเธอให้มีความต่างอย่างเด่นชัดไปจากตราแม่ทีตาเดิม ในทางตรงกันข้าม ทั้งเธอและคุณแม่ยังมองว่าสินค้าผ้าย้อมครามของแม่ทีตา

คือสินค้าทางด้านหัตถศิลป์พื้นบ้านร่วมสมัยที่มีความหลากหลายสามารถเข้าถึงได้กับผู้คนทุกเพศทุกวัย

ล่าสุด สุขจิตได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในทายาทช่างศิลปหัตถกรรมประจำปี พ.ศ. 2558 ของศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) โดยที่เธอเป็นหนึ่งในสิบคนผู้ที่ได้รับการคัดเลือก และเป็นหนึ่งในสองคนทางด้านผลิตภัณฑ์ผ้าและสิ่งทอ ทั้งนี้มาจากความโดดเด่นของเธอในการพัฒนาต่อยอดการผลิตผ้าย้อมครามตามแนวทางของพื้นที่ถิ่นสกลนครนั่นเอง “ต้องยอมรับว่าในขณะนี้ผ้าย้อมครามสกลนครมีหลายเจ้า แม้ว่าแม่ทีตาจะเป็นหนึ่งในเจ้าแรกๆ และเป็นหนึ่งในเจ้าหลัก แต่เราก็จะหยุดการพัฒนาไม่ได้ สินค้าทางด้านหัตถศิลป์อื่นๆ ก็น่าเป็นเช่นนั้นด้วยเหมือนกัน” สุขจิตกล่าวทิ้งท้าย

สามารถเข้าถึงข้อมูลของแม่ทีตา สินค้าผลิตภัณฑ์ต่างๆ และตารางการดำเนินงานที่เข้าร่วม ได้ที่ www.maeteeta.com. ■

**แม้ว่าแม่ทีตาจะเป็นหนึ่งในเจ้าแรกๆ
และเป็นหนึ่งในเจ้าหลัก
แต่เราก็จะหยุดการพัฒนาไม่ได้**

เนื้อผ้าและลวดลายของผลิตภัณฑ์แบรนด์ “แม่ทีตา” บ่งบอกได้ดีถึงฝีมือและความเชี่ยวชาญ

Simply striking fabrics and apparel are a hallmark of Mae Teeta products.





Touch of *indigo-dyed chic*

Words **Pattara Danutra** Photos **Rapeephat Sitichailapa**

Major trade and exhibition fairs attract numerous exhibitors, making it far from easy for people to distinguish one booth from the next. The challenge for exhibitors is to create displays that are recognised easily by regular visitors or casual passers-by.

Among the more successful ones is a young woman whose exhibits are displayed in a booth that is neither grandiose in design nor extravagantly decorated. Rather, it is her range of apparel that catches the eye. The designs have chic elements and a modern cut, and are made from 100 per cent organic indigo-dyed textile. Besides the eye-catching clothes, her chatty manner with customers is both cordial and eloquent, which easily draws people to both the artist and her textile art and craft.

“This has become my regular dress, like a uniform, making me brand ambassador and presenter of my products,” says Sukajit Daengchai, referring to her Mae Teeta brand, which is one of the top names in fine-grade indigo-dyed clothes and cotton textiles. “Many can recognise my booth because of this kind of whole indigo-dyed cotton outfits.”



Sukajit's works recently
won acclaim for innovation

Not only is her home-based business regarded as a pioneer a once almost-extinct style of manufacturing indigo-dyed fabric in Sakon Nakhon province, it is her principle of using only organic cotton threads and traditional production methods. Sukajit's works recently won acclaim for innovation – using indigenous folk craft to transform fabric into well-cut and beautifully sewn contemporary outfits.

Creativity runs in her blood but the 26-year-old artisan recalls how she and her siblings watched with indifference as her mother, Praphaiphon Daengchai, plied her craft. She was in her formative years when her mother and grandmother helped revive the endangered practice of indigo-dyed homespun textiles. During her adolescence, her family business became a fully-fledged and well-known small-scale operation but Sukajit was still not intrigued by the craft. On the contrary, she frequently looked at the hands of her mother and her workers, noticing the stains from the dyes and feeling irritated by the pungent odours from the cooked herbal dye mixture. And rarely did she wear the indigo dresses because they appeared dowdy.





The turning point was in her late college years at Assumption University. Fast gaining academic credentials in business administration, she decided to make a career of her family's work. A driving force was her passion for clothes and the need to dress like other teenagers. That was when she had an epiphany – to turn her family's indigo fabrics into fashionable clothes. After she graduated, her mother encouraged her to pursue a diploma course in fashion design. It was Praphaiphon's dream to see the business evolve with new know-how.

It was a bumpy start but Sukajit persevered. During the years spent at Chanapatana International Design School, she was the only one who explored indigo fabric as a design material. She remains the only one because current students work only on giving traditional Thai folk textiles a modern touch.

This young north-easterner recalls being intimidated by people around her who appreciated more western-style fashion. This attitude persisted when Sukajit's thesis project – a set of indigo-dyed dresses – was criticised by television commentators of a design contest for fashion students.

ผลงานของสุขจิตมีดีไซน์ที่โดนใจคนรุ่นใหม่

Sukajit's designs and accessories have a contemporary look.





ผลิตภัณฑ์ทุกชิ้นของ “แม่ทีตา” เป็นผลิตภัณฑ์ออร์แกนิก 100 %

Mae Teeta products are 100 percent organic and made using traditional methods.

Fortunately for her, she received strong moral support from the school’s two Italian instructors who encouraged her to keep on using indigo-dyed fabric because they believed that the trend would change. Armed with her design diploma, she returned to her family business, determined to nurture Mae Teeta with her mother, to give it more depth and variation.

It has been five years since mother and daughter joined hands, and the collaboration is bearing fruit. Mae Teeta has a whole new group of customers, eager to snap up Sukajit’s latest designs – clothes for teenagers, casual dresses and men’s wear. Besides outfits and scarves, Mae Teeta offers textile-based accessories such as hats, bags and cases for electronic gadgets.

With business training under her belt, she has confidently implemented modern marketing strategies, using social media, the internet and overseas exhibitions to ramp up sales. She also travels abroad often to look at business and design trends that could be adopted at Mae Teeta.

However, increasing competition led to another dilemma. Mother and daughter saw the need to move into a whole new spectrum of colours. What they did do was to ensure that fabrics in the new colours underwent the same organic, chemical-free and traditional manufacturing process. The idea was not to supplant the indigo materials but to offer customers a choice of colours like green, violet, orange and brown.



สุขจิต ยังเป็นแบรนด์แอมบาสเดอร์ของผลิตภัณฑ์ “แม่ทีตา” ด้วย
Sukajit Daengchai is a model brand ambassador of the Mae Teeta label.


This new palette of colours is a new chapter in Sakon Nakhon's folk craft textile circle, rejuvenating a traditional skill and giving it a new lease on life.

The Mae Teeta brand has enjoyed success with several awards and honours. Sukajit has the freedom to execute her designs and run the business, but she still has to consult her mother regularly and therein lies the challenge with issues over the brand's identity and its improvement. Sukajit has no plan to branch off on her own with a sub-brand that would reflect her differing aesthetics. One

thing both women agree on is that their brand should be appreciated by different generations as products of a folk craft that is traditional in spirit but contemporary in style.

Recently, Sukajit was among the first batch of New Heritage rewarded as successors of traditional handicraft arts for 2015 by the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand. Of the 10 grant recipients, she is one of two involved in fabric and textile products. This honour recognises her innovative achievement of instilling a present-day context in a folk craft of Sakon Nakhon province.

“We have to accept that there are many newcomers to indigo-dyed cloth manufacturing in Sakon Nakhon,” she says. “Even though Mae Teeta is a model business and currently one of the major operators, we cannot rest on our laurels; we have to keep improving. So do the other folk handicraft businesses.”

More information about Mae Teeta and its indigo-dyed products, as well as its coming fair and exhibition schedule can be found at www.maeteeta.com. 



ออกแบบเส้นทางสู่อัตลักษณ์ไทยร่วมสมัย

เรื่อง กัทร ด่านอุตรา ภาพ ศ.ศ.ป.

คงไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่ใครสักคนจะสามารถคว้ารางวัลสำคัญจากเวทีการประกวดในสาขาใดสาขาหนึ่ง ทั้งที่เพิ่งเข้าร่วมการแข่งขันเป็นครั้งแรก แต่ศุภชัย แก้วกนกนค์ ชายหนุ่มจากท่าศาลา นครศรีธรรมราช ผู้นี้ก็สามารถทำได้จากผลงานการออกแบบโคมไฟที่ชื่อว่า “จาก” ของเขาไปคว้ารางวัลสุดยอดนักออกแบบผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมเชิงสร้างสรรค์ประจำปี พ.ศ.2558 ทั้งนี้ชัยชนะที่ได้ของเขาไม่ได้มาจากความบังเอิญ แต่มาจากความพยายามและประสบการณ์ที่สั่งสมมานานนับสิบปี

เมื่อช่วงเดือนมกราคมที่ผ่านมา ชัยงานกว่ายี่สิบชิ้น ที่เขารอบสวดท้ายและที่ได้รางวัลในระดับต่างๆ กันจากการประกวดดังกล่าวได้ถูกจัดแสดงร่วมกันในงานเทศกาลนวัตกรรมศิลปนานาชาติ 2558 ณ ไบเทค ท่ามกลางผลงานเหล่านั้น ชัยงานโคมไฟที่มีฐานมาจากงานหัตถศิลป์ทรงนกของภาคใต้จากปลายดินสอของนักออกแบบที่ไร้สังกัดผู้นี้โดดเด่นเตะตาผู้เข้าชมงานเป็นอย่างมาก เหตุผลไม่ใช่เพียงจากป้ายที่บ่งบอกว่าได้รางวัลสูงสุด หรือเพราะจากดวงไฟที่ส่องสว่างออกมาอย่างมีชีวิตของแสงและเงาที่ล้อซึ่งกันและกันไปมา แต่ยังมาจากความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่ย่อรายเท่าใครตลอดจนแฝงให้เห็นถึงกระบวนการผลิตที่สำแดงถึงฝีมือด้านหัตถศิลป์ของคนใต้ได้ออกมาอย่างโดดเด่นชัดเจน

โดยสามารถตอบโจทย์ที่ตั้งไว้ของการประกวดคือ “Inspired by Wisdom มรดกแห่งภูมิปัญญา” ได้เป็นอย่างดี

“อันที่จริง แม้เวลาที่ได้รับในการออกแบบและผลิตชิ้นงานต้นแบบของโคมไฟที่ชนะรางวัลตัวนี้จะค่อนข้างจำกัด แต่มันได้บอกเล่าเรื่องราวและประสบการณ์ที่ผมต้องเก็บเกี่ยวมาตลอดระยะกว่าสิบกว่าปี เรียกได้ว่าตลอดชีวิตการทำงานที่ผ่านมาของผมเลยก็ว่าได้” นักออกแบบหนุ่มในวัย 37 ปีกล่าวก่อนจะเริ่มเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเขาและผลงานของเขาให้ฟัง

เฉกเช่นกับผู้รู้ที่รำเรียนหรือประกอบอาชีพมาทางสาย นักออกแบบผลิตภัณฑ์นับพันนับหมื่นทั่วประเทศ ที่อยากจะมีผลงานการออกแบบที่เป็นที่กล่าวถึงและเป็นที่จดจำ



ศุภชัย แกล้วทนงค์
Supachai Klaewtanong

ในวงกว้างสักครั้ง แต่หนทางสู่ก้าวอย่างแห่งความสำเร็จ เช่นที่ศุภชัยได้รับอยู่ในปัจจุบันก็ไม่ใช่เรื่องง่าย แม้ว่าเขาจะจบการศึกษามาจากสถาบันที่ขึ้นชื่อว่าเป็นหนึ่งในด้านการออกแบบของประเทศอย่างคณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากรมาก็ตาม

หลังเรียนจบในระดับปริญญาตรี ศุภชัยได้ตัดสินใจที่จะเลือกเป็นพนักงานประจำกินเงินเดือนบริษัท เริ่มแรกเขาได้งานออกแบบให้กับบริษัททางด้านยานยนต์อยู่ได้ปีกว่าแต่โชคดียี่สิบต่อมาเขาได้มีโอกาสทำงานให้กับ Banyan Tree Gallery และกลุ่มโรงแรมและรีสอร์ทในเครือ Banyan Tree ซึ่งได้รับมอบหมายให้ออกแบบงานอย่างมากมายหลากหลาย เรียกได้ว่าสรรพสิ่งแทบทุกชิ้นที่มีการใช้สอยและมีตราของ Banyan Tree ที่พบเห็นต้องล้วนผ่านฝีมือการออกแบบของทีมงานของเขาทั้งสิ้น ตั้งแต่ผลิตภัณฑ์ในห้องน้ำ บรรจุภัณฑ์เครื่องหอมในสปา จานชามช้อนส้อมที่ใช้ในห้องอาหาร เครื่องเตียงในห้องนอน ชองจดหมายและสิ่งพิมพ์อื่นๆ ตลอดจนของใช้ ของที่ระลึกที่จำหน่ายในร้าน ไม่เพียงแต่กิจการในประเทศของเครือที่เขาต้องรับผิดชอบ แต่รวมถึงแทบทุกสาขาในต่างประเทศด้วย เนื่องจากหน่วยงานที่ศุภชัยทำอยู่นับเป็นศูนย์ของการออกแบบให้กับโรงแรมและสปาทั่วโลก อีกทั้งช่วงที่เขาทำงานอยู่นั้นนับเป็นช่วงที่กลุ่ม Banyan Tree กำลังเติบโตอย่างเต็มที่จนมีงานล้นมือเลยทีเดียว

“ประสบการณ์ที่นั่นนับเป็นสนามฝึกฝีมือให้ผมได้เป็นอย่างดี เพราะต้องทำตามโจทย์อยู่ตลอดเวลาและยังต้องออกแบบให้สอดคล้องกับสไตล์ทางสถาปัตยกรรมของโรงแรมและรีสอร์ทในแต่ละพื้นที่ รวมถึงต้องสะท้อนอัตลักษณ์พื้นถิ่นของแต่ละท้องถิ่น และแต่ละประเทศ นอกจากนี้ผมยังได้เรียนรู้ถึงวัตถุดิบนานาประเภทที่จะนำมาใช้ในการผลิต

ผลิตภัณฑ์ต่างๆ รวมถึงกระบวนการผลิตที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหากทำงานอิสระคงไม่มีโอกาสเรียนรู้มากมายเช่นนั้นได้” ศุภชัยย้อนเล่าถึงช่วงเวลาแห่งการบ่มเพาะของเขาให้ฟัง

หลังจากสั่งสมประสบการณ์อย่างโชกโชนกว่าสิบปีที่ Banyan Tree นักออกแบบสายเลือดชาวใต้ผู้นี้ได้ตัดสินใจทิ้งงานที่มั่นคงและเงินเดือนที่สูงไว้เป็นอดีตเบื้องหลัง และหันมาดำเนินทำตามความฝันที่อยากจะทำที่บ้านเกิดที่นครศรีธรรมราชเพื่อประกอบอาชีพนักออกแบบอิสระประจำท้องถิ่น รวมไปถึงความฝันที่จะเป็นผู้ประกอบการงานออกแบบที่มีตราสินค้าเป็นของตนเอง ปัจจุบันเขาได้กลับมาอยู่ที่อำเภอท่าศาลาได้กว่าสามปีแล้ว โดยดำรงชีพจากการวิงวาดผู้ประกอบการที่ต้องการงานออกแบบคุณภาพด้วยตัวเขาเองเป็นหลักและมีงานที่ตามติดมาจากที่ทำงานเก่าอยู่บ้าง นอกจากนี้เขาก็ได้เริ่มทำได้อะไรที่เขาอยากทำมานาน แต่ไม่มีโอกาสทำสมัยเป็นพนักงานบริษัทเนื่องจากติดภารกิจงานประจำ นั่นคือเริ่มเข้าสู่แวดวงการอบรม workshop และการประกวด

ก้าวแรกที่ศุภชัยเริ่มเดินคือการเข้าร่วมการอบรมและ workshop ต่างๆ ก่อน ยังมีไม่การประกวด หลังจากลาออกจากงานประจำได้ไม่นาน ในปี พ.ศ. 2555 ศุภชัยได้ร่วมโครงการอบรม “โครงการสร้างองค์ความรู้และบุคลากรด้านการออกแบบสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม(อัตลักษณ์ไทยสร้างสรรค์)” ที่จัดโดยสถาบันพัฒนาวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม (ISMED) กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งสนับสนุนการหาอัตลักษณ์ไทยเชิงสร้างสรรค์แบบใหม่ในการออกแบบ ในครั้งนั้นเขาได้พัฒนาสินค้าทรงนก โดยจับคู่กับผู้ประกอบการแบรนด์ นายหัว ซึ่งเป็นผู้ผลิตสินค้าทรงนกแนวหรรษาสวยงามของทางภาคใต้โดยที่เขาเอาแรงบันดาลใจและอัตลักษณ์ของ



เทริดโนราห์เพิ่มเติมเข้ามาจากรูปลักษณ์ทรงนกปกติ เพื่อเพิ่มความวิจิตรบรรจงและความคิดสร้างสรรค์รูปทรงอย่างใหม่เข้าไป แม้โครงการนี้จะไม่มีการมอบรางวัลให้กับงานชิ้นไหนแต่อย่างใด แต่ผลงานทรงนกชิ้นนี้ของศุภชัยได้เป็นที่กล่าวขวัญ จนทำให้ในปีถัดมา ทางกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคใต้ได้มาติดต่อให้เขาช่วยออกแบบทรงนกอีกชิ้นหนึ่งเพื่อทูลเกล้าถวายสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร เพื่อเป็นของที่ระลึกให้กับพระองค์ท่าน เนื่องในวาระพิธีพระราชทานปริญญาบัตรประจำปี พ.ศ. 2556 (ปีการศึกษา 2554 - 2555) ซึ่งศุภชัยก็ตั้งใจทำอย่างสุดฝีมือ และได้สอดแทรกงานเครื่องถมเพิ่มเติมเพิ่มความวิจิตรงดงามให้สมพระเกียรติทั้งนี้นอกจากจะได้ความวิจิตรบรรจงที่เพิ่มขึ้นมากขึ้นไปอีกเขายังได้ช่วยอวดฝีมืองานหัตถศิลป์ด้านเครื่องถมซึ่งเป็นอีกแขนงหนึ่งที่ช่างศิลป์ทางภาคใต้ขึ้นชื่อในฝีมือ

หลังจากนั้นไม่นาน เขาก็ได้ร่วมโครงการ ออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ชื่อว่า “โครงการพัฒนาและส่งเสริมสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เพื่อการส่งออก” OTOP Premium Go Inter ประจำปี พ.ศ. 2557 ซึ่งจัดขึ้นมาโดยสำนักพัฒนาการค้าและธุรกิจโพลีสไตล์ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เพื่อหวังยกระดับให้สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและรูปลักษณ์ที่เหมาะสมกับมาตรฐานการส่งออก คราวนี้แม้ว่าจะยังยึดแนวทางของทรงนกอยู่ แต่ศุภชัยต้องการให้เกิดความแตกต่างจากงานสองชิ้นแรก โดยตั้งใจทำออกมาเพื่อให้สามารถพัฒนาต่อในการผลิตในลักษณะงานหัตถอุตสาหกรรมที่สามารถผลิตซ้ำได้ไม่ยุ่งยากและมีต้นทุนสูงเกินไปได้ และผลงานที่ออกมาก็สามารถฉีกแนวของทรงนกออกมาให้แปรรูปกลายเป็นกรงไม้ที่ใส่เครื่องประดับเก๋ๆ ที่แขวนติดฝาผนังได้ ความสำเร็จครั้งนี้มาจากการที่ศุภชัยได้เริ่มเข้าใจถึงแกนหลักของการขึ้นรูปทรงนกไม้ของทางภาคใต้แล้วว่าประกอบไปด้วยสามส่วนสำคัญ คือ เสา คาน ชี ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ในการขึ้นโครงของผลิตภัณฑ์ใดก็ได้โดยไม่จำกัดเฉพาะว่าต้องเป็นทรงนกแต่เพียงอย่างเดียว หากมีความคิดสร้างสรรค์สามารถต่อยอดได้

ในช่วงเดียวกันนี้เอง ศุภชัยเริ่มเล็งเห็นถึงขีดความพร้อมของตนเองที่จะเข้าร่วมงานประกวดแล้ว แต่เขาก็ฉลาดพอที่จะเลือกไม่เดินสายส่งงานประกวดทั่วไปหมด แต่เลือกที่จะมุ่งมั่นแน่วแน่กับสนามใดสนามหนึ่งที่มีโจทย์ที่น่าสนใจ



รางวัล Innovative Crafts Awards คือความภาคภูมิใจของนักออกแบบ Supachai Klaewtanong proudly receives his award.

และสามารถสร้างการยอมรับในวงกว้างให้กับเขาได้หนึ่งในเวทีที่เขาได้เล็งมานานแล้วคือสนาม Innovative Craft Award ของทางศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศนั่นเอง แม้ว่าการประกวดที่จัดขึ้นในช่วงปลายปี พ.ศ. 2557 ต่อต้นปี พ.ศ. 2558 จะเป็นครั้งแรกที่ศุภชัยเข้าร่วม แต่ก่อนหน้านี้ก็มักจะแวะมาดูงานจัดแสดงผลภัณฑ์แนวนี้ รวมถึงเคยเฝ้ามองการประกวดของ ศ.ศ.ป. เช่นนี้มาอยู่หลายปีด้วยหวังว่าจะเข้าร่วมประกวดกับเขาสักวัน

“ในตอนแรกผมลังเลว่าจะเอาอะไรตีมาเป็นแกนหลักในการออกแบบ ระหว่างภูมิปัญญาของสื่ออย่างที่แสดงออกถึงอัตลักษณ์ของงานหัตถศิลป์ภาคใต้ ได้แก่ ทรงนก ย่านลิเภา เครื่องถม และลูกปัดมโนราห์ หลังจากประเมินสถานการณ์และเวลาที่จำกัดแล้ว ผมก็ตัดสินใจที่จะกลับไปเล่นกับแนวคิดของทรงนกภาคใต้อย่างเดิมอีกครั้ง ซึ่งก็นับว่าเป็นเรื่องยากสำหรับผมที่จะหาทางฉีกแนวเจ้าตัวทรงนกนี้อีกเป็นครั้งที่สี่ “ศุภชัยเล่าถึงอุปสรรคในการออกแบบชิ้นงานที่ได้รางวัลนี้ “โชคดีที่ไอเดียหนึ่งที่วิ่งเข้ามาในหัวผมก็คือสิ่งที่เรียกว่า ลูกจาก ผลไม้ประจำถิ่นภาคใต้ที่ผมเคยประทับใจกับรูปทรงความเป็นทะเลทรายที่เก๋กันอยู่หลายๆ ลูกของมันในวัยเด็กนั่นเอง”



ผลงานตามแนวคิด “Inspired by Wisdom” ของศุภชัย ได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมงานเป็นอย่างมาก
Visitors enjoy a close look at the stunning lantern.

ผลลัพธ์ที่ได้คือโคมไฟ “จาก” ของเขาสามารถหลุดออกจากกรอบของความเป็นกรงนกทางรูปลักษณ์โดยสิ้นเชิง กลายเป็นโคมไฟที่มีรูปทรงอิสระแบบร่วมสมัย หากแต่แฝงอัตลักษณ์ของภาคใต้ ทั้งจากการสร้างโครงและเส้นไม้ที่ต่อยอดมาจากการขึ้นโครงและสอดซี่ไม้กรงนก และทั้งจากลายเส้นต่างๆ ที่วิ่งขึ้นลงมาบรรจบกันเป็นจุดๆ หลายจุด ซึ่งได้จำลองมาจากลายเส้นข้างผลลูกจากหลายๆ ลูกที่รวมกันอยู่ในหนึ่งทะลาย อีกทั้งยังมีความเป็นงานดีไซน์โคมไฟร่วมสมัยที่มีเงาแสงสลับจากด้านในวิ่งพุ่งออกมาด้านนอกที่ลึวนแต่ทำให้มองเท่าไรก็ไม่เบื่อ

จากคำวิจารณ์จากคณะกรรมการ ศุภชัยได้รับคำชมว่าโคมไฟชิ้นนี้สามารถสะท้อนภูมิปัญญาของท้องถิ่นได้อย่างชัดเจน เห็นได้ว่าเขาไม่ได้เอากรงนกมาเป็นเพียงแค่แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ แต่นำมาศึกษาค้นคว้าถึงหนทางในการพลิกแพลงรูปทรงของมันอย่างเอาจริงเอาจัง และบ่งบอกว่าผู้ออกแบบได้ใช้เวลาคลุกคลีกับทั้งกรงนกในมิติต่างๆ เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการทำโครงสร้างการใช้สอย รวมถึงปรากฏชัดถึงความสามารถในการต่อยอดจากตัวกรงนกเดิมแบบโบราณได้ และพัฒนาจนไม่เหลือเค้ากรงนกเดิม แต่ยังคงกลิ่นอายของความเป็นกรงนก รวมถึง

ยังสื่อไปถึงสิ่งอื่นๆ ที่สื่อถึงวิถีชีวิตของความเป็นภาคใต้ อย่างลายทะเลลายลูกจากได้เป็นอย่างดี

“ผมหวังว่าผลงานชิ้นนี้จะพิสูจน์ได้ว่าวงการหัตถกรรมของไทยสามารถตั้งความหวังกับนักออกแบบรุ่นใหม่ๆ ได้ เหมือนกับที่รุ่นพี่ๆ เมื่อสิบกว่าปีก่อนสามารถสร้างความสนใจในระดับนานาชาติได้ ไม่เพียงแต่ผมเท่านั้น จะเห็นได้ว่ามีนักออกแบบเลือดใหม่ในสาขาต่างๆ ที่กำลังผลิตผลงานที่น่าสนใจขึ้นมามากมายในปัจจุบันด้วยความสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ ที่ช่วยกันส่งเสริมผ่านกิจกรรมต่างๆ อย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ผมเชื่อว่าในอนาคตเราต้องมีที่ยืนในระดับสากลอย่างแน่นอน” ศุภชัยแสดงความเห็นทิ้งท้าย

ส่วนตัวของศุภชัยเองนั้น เขาได้รับอนุญาตจากทาง ศ.ศ.บ.ให้นำผลงานการออกแบบโคมไฟที่ชื่อว่า “จาก” นี้ไปต่อยอดแล้ว แต่แม้ว่าหลังจากได้รางวัลจะมีผู้คนเข้ามาทาบตามที่จะผลิตผลิตภัณฑ์จากการออกแบบชิ้นต่อไปของเขาให้ เขาได้ตัดสินใจที่จะสร้างแบรนด์และจะตั้งบริษัทที่จัดการการผลิตและการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์เป็นของตนเอง

ศุภชัย แก้วทวนวงศ์
Supachai Klaewtanong



DESIGNER'S ROAD TO SUCCESS

Words **Pattara Danutra** Photos **SACICT**

Walking away with an award as a first-timer in any competition is an amazing feeling, as Supachai Klaewtanong, of Nakhon Si Thammarat province, discovered recently when his free-form wooden lantern, titled Jaak, won top honours at the 4th Innovative Craft Award.

Winning the first prize was not due to luck but rather to Supachai's expertise and experience accumulated over 10 years.

In January, more than 20 craft prototypes that had won awards or were shortlisted as finalists were showcased at the International Innovative Craft Fair 2015, which took place at BITEC Exhibition Centre.

Supachai's artistic and idiosyncratic lantern with the accent of a birdcage

intrigued visitors, who were keen to admire the top winner and appreciate its quasi-psychedelic illumination.

"Although the sketch of the Jaak lantern and its prototype was rendered in a very limited time, it reflects well my personal story and experiences over the past 10 years," says the 37-year-old designer, before launching into his personal and professional background.

As with the tens of thousands of

product design graduates, Supachai had dreamt of seeing his name and works become memorable. However, his road to success was paved with hardship despite graduating from the country's top design school, the Faculty of Decorative Arts, Silpakorn University.

After completing his bachelor degree, the young man from the South opted for office work for the sake of financial security. He was fortunate



(บน) สุภชัยกับผู้ที่ได้รับรางวัลท่านอื่นๆ ที่งาน IICF 2015
(ขวา) ผลงานของสุภชัยที่ได้รับรางวัล

(Top) Supachai Klaewtanong with other awardees at the International Innovative Craft Fair 2015.

(Right) His winning lantern.

enough to be recruited to work at Banyan Tree Gallery and the Banyan Tree group of hotels and resorts. He was assigned to design a wide array of items, from packaging for toiletries and spa fragrances, to cutlery and bedding accessories, to envelopes and other printed materials, as well as almost all the products that were sold in the souvenir shops. These were for domestic and international use as his office served Banyan Tree properties worldwide. The years spent there were hectic as several new Banyan Tree hotels and spas were launched. Supachai rose to the challenge.

“What I got from this workplace was my precious assignments as I constantly had to deliver work for specific purposes,” recalls Supachai of those early years. “Apart from fully understanding the architectural style of each hotel or spa, my design had to reflect the cultural identity of its region and country as well. Moreover, I was exposed to various materials used in the manufacture of each product, as well as being involved in the process. Such experiences would not be available to independent or freelance designers.”

With this broad experience under his belt, Supachai decided to leave Banyan Tree despite an attractive salary. He headed back to Nakhon Si Thammarat as an independent designer who had a vision of creating his own brand one day. For three years, he made a living doing several jobs. It was hard work but it gave him the freedom to do what his previous job prevented – and that was to participate in design workshops, training and competitions.

Initially, he concentrated on training and workshops. A few months after quitting his full-time job, he accepted an invitation from the Ministry of Industry’s Institute for Small and Medium Enterprises Development to join its training programme aimed at boosting the development of innovative design

with a Thai identity. As part of the programme, he partnered with Nai Hua, which manufactured top-quality wooden birdcages, to develop a new prototype with a southern identity. His team chose ‘serd’ – a headdress worn by Nora dancers in the South – as the major visual motif. Affixed to the upper section of a grand birdcage, it resulted in a folk-style home décor object with a modern sophisticated touch.

The visual elegance of this birdcage project brought Supachai recognition, especially among artisan circles in the South. The following year, he was approached to create a new birdcage as an exclusive souvenir to be presented to HRH Crown Prince Maha Vajiralongkorn for graciously presiding over the 2013 graduation ceremonies at Rajabhat universities in the South. For this auspicious occasion, Supachai applied the niello technique – also unique to his region – as an embellishment and for added value.

Not long after his second masterpiece in the birdcage series, Supachai released the third piece while participating in a workshop programme held by the Department of International Trade Promotion, Ministry of Commerce. The theme was to standardise local OTOP products for international markets. Different from his previous two works, this prototype was a simple piece modified to serve as a jewellery cabinet and which could be mass-produced economically. From this project, Supachai grasped the essence of this particular southern wooden handicraft: if one followed step-by-step the shape of each major skeleton section of the birdcage, it was possible to adjust the structure into other forms of products.

With the positive feedback he received for all three major prototypes, Supachai decided to enter a competition to enhance his reputation. And he chose the Innovative Craft Award.





Supachai with his award and (right) explaining the concept behind his Jaak lantern.
อธิบายคอนเซ็ปต์ของชิ้นงานอันน่าทึ่ง

"I had four choices of craft-related motifs with a strong southern identity: basketry made of yan lipao (lygodium ciliare), nielloware, beads of the Nora dance theatre and the birdcage," he says. "Due to the short time given, I revisited the idea of a fourth birdcage. I was lucky enough to have another visual motif popping up in my brain at the time and it was the nipa palm. The image of the palm fruit, widely planted in the South, as a peculiar bunch often impressed me during my childhood."

Amalgamating the birdcage structure and the contour of a bunch of nipa palm fruits resulted in the winning design of an exotic free-form lantern. Inlaid with visual motifs with a strong southern influence, this piece of functional sculpture has a timeless look with the intricate wooden sticks resembling the contours of a bunch

of fruits.

According to Supachai, the awarding jurors appreciated the lantern because it truly reflected southern local folk craft and was proof of his skill in exploring related native artistic components. It also showed the amount of effort spent in designing an authentic piece of modern craft, while successfully deconstructing the original motifs of the birdcage and nipa palms to achieve its own character.

"I believe that this lantern confirms the potential of a new generation of Thai craft designers and that we could attract international attention in the near future, similar to what our seniors did over 10 years ago during the boom of the contemporary Thai craft industry," he says. "With constant support from related agencies and the strong credentials of Thailand's artisans, there is room for Thai designers to stand

beside the best from other countries."

Supachai received permission from the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand to apply the design concept of his winning Jaak lantern to other new copyrighted projects. After winning the trophy, he was approached by many entrepreneurs keen to be his business agent. However, he has decided to create his own brand and company based in his hometown in Nakhon Si Thammarat, and may even run the manufacturing side himself. For the moment, this designer-cum-industrial craft business operator is concentrating on a new product series in time for the next BIG+BIH fair, which is a biannual international trade fair to be held later this year. Contact him at nakkhid@hotmail.com for more information. ■



“ฝ้ายทอใจ ครั้งที่ 8”

จุดกระแสวิถีไทย วนรับนโยบายรัฐ

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป. เตรียมจัดงาน “ฝ้ายทอใจ ครั้งที่ 8” อย่างยิ่งใหญ่ ภายใต้คอนเซ็ปต์ Thai Cotton Forever “อมตะเสน่ห์ฝ้ายไทย” ตอบสนองนโยบายภาครัฐ ปี 2558 ซึ่งเป็นปีแห่ง “วิถีไทย” จัดขึ้นในวันที่ 9 - 12 กรกฎาคมนี้ ณ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นางพิมพ์พรพรรณ ขาญศิลป์ รักษาการผู้อำนวยการ ศ.ศ.ป. กล่าวว่า การจัดงานฝ้ายทอใจในปีที่ผ่านมาได้รับการตอบรับจากกลุ่มคนรักผ้าฝ้ายทอมือ คนรักงานหัตถศิลป์ไทย ผู้รักงานแฟชั่น และประชาชนทั่วไปเป็นอย่างมาก มีกระแสตอบรับจากกลุ่มคนทำงาน ข้าราชการ และภาคเอกชน ซึ่งสนใจในเทรนด์ของผ้าฝ้ายทอมือ จากความสำเร็จดังกล่าว ศ.ศ.ป. จึงได้สานต่อ “งานฝ้ายทอใจ ครั้งที่ 8” นำเสนอฝ้ายทอมือซึ่งเป็นงานหัตถกรรมอันมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และเป็นภูมิปัญญาอันทรงคุณค่า นำภาคภูมิใจของคนไทย

ฝ้ายทอใจ ครั้งที่ 8 หวังเจาะกลุ่มเป้าหมายผู้มีไลฟ์สไตล์ทันสมัย รักฝ้ายทอมือ และกลุ่มผู้ผลิตผลงานสร้างสรรค์จากฝ้ายทอมือ ผู้รักงานแฟชั่น รักงานตกแต่ง เจาะกลุ่มคนรุ่นใหม่และคนวัยทำงานมากยิ่งขึ้น ซึ่งปีนี้มีความรู้ พลัสทีวีนางแบบและกูรูแฟชั่นชื่อดัง รวมถึง “แพนเค้ก” เชนนิจ จามิกรณ์ ดาราสาวชื่อดัง ร่วมกันเป็นแบรนด์แอมบาสเดอร์ของโครงการฯ

ศ.ศ.ป. ยังจัดกิจกรรมสร้างกระแสและกระตุ้นการมีส่วนร่วมของคนรุ่นใหม่ โดยจับมือสถาบันอุดมศึกษาด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และการออกแบบแฟชั่น 8 แห่ง ร่วมกันออกแบบและจัดทำผลิตภัณฑ์ที่ทำจากฝ้ายศิลปาชีพเพื่อจำหน่ายเฉพาะในงาน รวมถึงกิจกรรมสร้าง “กลุ่มดอกฝ้าย” (Young Gen Cotton Team) คัดสรรกลุ่มวัยรุ่นที่เห็นความสำคัญของคุณค่าภูมิปัญญาไทยและรักษ์ฝ้ายทอมือร่วมปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ในโครงการฯ อาทิ ประชาสัมพันธ์

และดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายในงาน

นอกจากผู้เข้าชมงานจะสามารถเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากสมาชิกทั่วประเทศกว่า 100 บูธ ยังจะได้พบกับไฮไลต์ของงาน ได้แก่ ผ้าฝ้ายศิลปาชีพพิมพ์ลายพิเศษ 5 ลวดลาย ซึ่งจัดทำจำนวนจำกัดและจำหน่ายเฉพาะในงานฯ (Limited edition) ประกอบด้วย “Azalea” (กุหลาบพันปี) “วิหกระิงมย์” (Flying High) “เส้นสาย ลีลา” (Elegant lines) “บุปผาราชี” และ “จรัสลดดา” มีที่มาจากแนวคิด “จากภูมิปัญญาหัตถศิลป์ไทย และมรดกบุปผาราชี” โดย ศ.ศ.ป.ได้รับความร่วมมือจากสถาบันแฟชั่นชั้นนำของเมืองไทย คือ ดักส์ลีลา บาย วีเบ็ค เว็ทติ้งสตูดิโอ บีเอ็นเค สตูดิโอ และบางกอก เอฟ เอ ร่วมดีไซน์ผลงานเสื้อผ้าคอลเลกชันพิเศษนี้

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมที่น่าสนใจและหลากหลายกว่าครั้งที่ผ่านๆ มา ไม่ว่าจะเป็นนิทรรศการ “น้ำพระทัย แม่แห่งแผ่นดินในงานผ้าศิลปาชีพ” การแสดงแฟชั่น “ชิ้นฝ้ายอินเทรนด์” การสาธิตและออกร้านจาก “ครูช่างศิลปหัตถกรรมและทายาทช่างศิลปหัตถกรรม” กิจกรรมของกลุ่มคนรักผ้าชิ้น ผลิตภัณฑ์กรีนคราฟท์ กิจกรรม work shop “เรื่องดีเกี่ยวกับฝ้ายทอมือไทย” หรือนิทรรศการผ้าอาเซียน โดยอาจารย์เผ่าทอง ทองเจือ

ในปีนี้ ศ.ศ.ป. ยังได้จับมือกับกระทรวงพาณิชย์ จัดทำโครงการ “My Dignity...My Pride” ให้น้องงานในสังกัดกระทรวงฯ ร่วมประกวดออกแบบเสื้อผ้าแฟชั่นชุดทำงานชาย-หญิง “มาดเท่ทันสมัยด้วยฝ้ายไทย” หวังเป็นต้นแบบองค์กรภาครัฐในการร่วมส่งเสริมและรณรงค์ใช้ผ้าไทย และนำผ้าฝ้ายไปประยุกต์ใช้ในงานต่างๆ

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ 035 367 054 ต่อ 1374 หรือคลิกไปที่ www.faitorjai.com หรือ www.facebook.com/faitorjai ■



Discover Thai Cotton... Discover Thainess at The 8th Thai Cotton Fair by SACICT

The SUPPORT Arts & Crafts International Centre of Thailand, or SACICT, will organise The 8th Thai Cotton Fair with the theme “**Thai Cotton Forever**” at its headquarters in Bangsai District, Ayutthaya province, from July 9-12, 2015.

The event, which emphasises the Government’s “**Discover Thainess**” campaign, also will unveil five new Limited Edition prints created by SUPPORT designers with inspiration from Her Majesty the Queen’s favourite flowers and Thailand’s famous basketry.

According to Acting, CEO of SACICT Mrs. Pimpapaan Chansilpa, last year’s event registered

a good turn-out of visitors and positive feedback from cotton lovers and craft fans. “Thai hand-woven cotton textile is one of the many remarkable Thai crafts that clearly reflects the proud wisdom of Thai people,” she said.

This year’s theme targets people with a modern lifestyle, particularly those in the job market. It also focuses on people who love hand-woven textiles, such as producers, fashionistas and craft collectors, among others.

Popular model Kara Polasit and leading actress Kemanij Chamikorn have been chosen as the event’s brand ambassadors.



Reaching out to younger consumers, SACICT has established the Young Gen Cotton Team to help promote hand-woven Thai cotton to this age group. SACICT is already working with eight of Thailand's leading product design colleges and universities on a special collection of cotton apparel, products and accessories.

Visitors will have the opportunity to explore over 100 booths of Thai cotton products made by SACICT members from all over the country. The highlights are an exhibition and demonstration by SACICT's arts and crafts masters, a fashion show of Pha Sin (Thai sarong), activities from "Sin Lovers", the Limited Edition cotton prints showcase and much more.

The most colourful highlights of the four-day fair are the five Limited Edition prints – Azalea, Flying High, Elegant Lines, Queen's Flower and Charas-lada. Those special textiles will be designed and turned into chic creations for fashion shows by Thailand's famous fashion studios, namely Bangkok Fashion & Arts Institute, Tuxila by Vbek Wedding House and BNK Studio Fashion & Design School.

Not to be missed is the interesting "Her Majesty the Queen and Silpacheep Textiles" exhibition, as well as the "Thai Cotton Forever" exhibition, the showcase by leading educational and vocational institutions, "Green Craft" cotton display, "Good things about hand-woven Thai cotton" workshop

and, last but not least, the exhibition on "ASEAN Fabrics" by Paothong Thongchua.

Meanwhile, SACICT and the Ministry of Commerce will jointly organise the "My Dignity...My Pride" campaign, which encourages the ministry's departments to participate in the uniform design contest using cotton as the main material. Under the theme "Smart Looks by Thai Cotton", the campaign serves as a role model in efforts to promote the use of cotton in the public sector.

For more information, please call 035-367-054 ext. 1374 or visit www.faitorjai.com, or www.facebook.com/faitorjai. ■



ศ.ศ.ป.พัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมเพื่อความยั่งยืน สร้างสมดุลระหว่างชุมชนและงานสร้างสรรค์

โครงการ “การพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมเพื่อความยั่งยืน” (Sustainable Crafts) ส่งเสริมให้ช่างและชุมชนผู้มีทักษะฝีมือ ได้มีการปรับตัวให้สามารถตอบรับกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ผสานความคิดสร้างสรรค์สู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างยั่งยืน ต่อยอดผลิตภัณฑ์ต้นแบบตอบโจทย์ตลาดญี่ปุ่น สร้างรายได้ สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ให้กับชุมชน

นางพิมพ์พรณ ขาญศิลป์ รักษาการผู้อำนวยการ ศ.ศ.ป. กล่าวถึงโครงการว่า นอกเหนือจากการพัฒนาศิลปหัตถกรรมที่ ศ.ศ.ป. ดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่องแล้ว ศ.ศ.ป. ยังเล็งเห็นความสำคัญในการส่งเสริมให้สมาชิกอันประกอบด้วยช่างและชุมชนผู้มีทักษะฝีมือ ได้มีการปรับตัวให้สามารถตอบรับกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในทุกๆระดับ จึงได้ดำเนินงานด้านการเสริมสร้างความยั่งยืนแก่สังคมและชุมชนโดยเฉพาะช่าง

และผู้ผลิตงานศิลปหัตถกรรมไทย โดยมุ่งเน้นผลิตภัณฑ์และกระบวนการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผสานความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ผลักดันจากชุมชนยั่งยืนสู่ชุมชนที่สามารถสร้างผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมด้วยความสร้างสรรค์และการอยู่ร่วมกันอย่างสมดุลและยั่งยืน ด้วยแนวคิด “Enough หรือ พอ” คือ การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมที่คำนึงถึงความสมดุลต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนของชุมชนบนพื้นฐานของความพอเพียง ดีพอ และพอใจ ของทั้งผู้สร้างสรรค์ และผู้ใช้งาน

ทั้งนี้ ศ.ศ.ป. ได้มีการวางแนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมเพื่อความยั่งยืนโดยผสานแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ ที่ปรึกษาด้านการออกแบบ นักออกแบบและชุมชน สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ต้นแบบและองค์ความรู้เพื่อเผยแพร่และนำไปจัดแสดงในตลาดประเทศญี่ปุ่น โดยการออกแบบผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้น ทางนักออกแบบได้มีการศึกษาความต้องการของตลาดต่างประเทศ โดยมุ่งไป



Creative Communities and Sustainable Crafts

A new and innovative project titled “Sustainable Crafts” in a bid to promote the work of all creative communities to new heights is driven by SACICT.

The organization is investing enormous effort in preparing these groups of artisans and craftsmen for the changing economic and societal environments, while encouraging greater creativity towards sustainable development of their crafts. Most recently, SACICT is facilitating the development of product prototypes specifically for the Japanese market in anticipation of value addition and better earnings for the participating communities.

According to Mrs Pimpapaan Chansilpa, Acting, CEO of SACICT “Apart from the undergoing efforts to spur the development movement, SACICT has also focused on the proper process to prepare all members for the forthcoming changes in the economic and societal environments which are impacting on the people at all levels. Under the concept of “Enough”, we have propelled our artisans and craftsmen in those communities towards sustainability by emphasizing creativity and innovation which ultimately leads to a good balance in life – creating a good enough product to please both the producer and the consumer, and earning enough for a decent living.”

In order to achieve this goal, SACICT mobilized trend consultants, designers, and community representatives who together formed a synergy to work on prototypes for trade show in Japan and at the same time propagate the knowledge to the public at large. Each design was created to meet the market taste and demands thanks to the project’s trend consultant, Mr Junya Kitagawara, a marketing and home décor design expert who is the president of Art Resources Inc of Japan. With over 25 years of solid experience in retail business, Mr Kitagawara is representing the Japanese Government in the development project of Thai products for Japanese and European markets, supported by Japan External Trade Organization (JETRO).

An exemplary cooperative effort, the “Sustainable Crafts” project operates on good teamwork. The consultant team would study the trend and explore the appropriate approach to develop innovative products combining locally available materials. The artisans and craftsmen meanwhile would produce their works along that concept using traditional skills to maintain local identity, and adding in the technical details as advised by the consultants. ■

ที่ตลาดญี่ปุ่น และได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญจากประเทศญี่ปุ่น Mr. Junya Kitagawara ผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาดและการออกแบบสินค้าเครื่องใช้และของตกแต่งบ้านจากประเทศญี่ปุ่น ปัจจุบันดำรงตำแหน่งประธานบริษัท Art Resources Inc. มีประสบการณ์ด้านการตลาดและการพัฒนาสินค้าเครื่องใช้และของตกแต่งบ้าน การจัดตกแต่งวางสินค้าในห้างสรรพสินค้าชั้นนำในตลาดญี่ปุ่นมากกว่า 25 ปี นอกจากนี้ยังเป็นผู้แทนจากรัฐบาลญี่ปุ่นในโครงการพัฒนาสินค้าของไทย ร่วมกับองค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น (JETRO) พัฒนาสินค้าสู่ตลาดทั้งในประเทศญี่ปุ่นและในทวีปยุโรป

ทีมงานออกแบบจะทำการศึกษาว่า การออกแบบควรเป็นในลักษณะใด แนะนำด้านเทคนิค และมุมมองใหม่ๆ ให้กับช่างฝีมือ ตลอดจนพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยผสมผสานกับวัตถุดิบท้องถิ่น และใช้กระบวนการผลิตของท้องถิ่น เพื่อให้ช่างฝีมือสามารถผลิตชิ้นงานที่ยังคงความปรารถนา และคงกลิ่นอายของเอกลักษณ์ท้องถิ่นไว้ ■



ที่บ้านมี SACICT Living Thai อยู่หลายเล่ม ตอนแรกแค่ดูรูปผ่านๆ ก็คิดว่าสวยดี สวยมาก พอลองมาอ่านแบบจริงจังพบว่าเนื้อหาน่าสนใจมาก ทำให้ได้เรียนรู้ ได้รู้จัก และเห็นความงามของศิลปะไทยมากยิ่งขึ้น ปกติคนมักจะมองว่าศิลปะไทยเป็นอะไรที่เก่า โบราณ ดูไกลตัว จะให้นำมาใช้ในปัจจุบันก็ดูเขย แต่หนังสือเล่มนี้สามารถปรับทัศนคติให้เห็นว่างานไทยๆ ก็สามารถนำมาปรับใช้กับชีวิตในปัจจุบันได้ เก่ เท่ และมีเอกลักษณ์ (unique)

การอ่าน SACICT Living Thai ทำให้เกิดแรงบันดาลใจมากมาย โดยทั่วไปการออกแบบในสมัยนี้นิยมนำแรงบันดาลใจจากต่างชาติมาสร้างงาน แต่ถ้าได้อ่านหนังสือเล่มนี้แล้วจะพบว่าศิลปะแบบไทยๆ สามารถนำมาเป็นแรงบันดาลใจได้มากทีเดียว ถ้านำแรงบันดาลใจจากตรงนี้ไปสร้างงานก็จะถือเป็นการส่งเสริม สืบทอดศิลปวัฒนธรรมไทยให้เป็นที่รู้จักอีกด้วย

SACICT Living Thai เป็นหนังสือที่ไม่ว่าจะเป็นนักเรียน นักศึกษา นักออกแบบ หรือบุคคลทั่วไปก็ควรอ่าน เพราะเนื้อหาและรูปที่สวยงามจะทำให้เห็นคุณค่า ความงาม ความวิจิตร ของศิลปะไทย ทำให้รู้สึกอยากอนุรักษ์ ส่วนตัวอยากให้คนรุ่นใหม่สืบสานความวิจิตรงดงามของศิลปะไทยไปเรื่อยๆ ถ้าผู้คนพากันลืม หรือในอนาคตไม่มีหลงเหลืออยู่คงเป็นเรื่องน่าเสียดายและน่าเสียใจ

กานต์ศิริ วรณพิมพ์

บางกอกน้อย



I have several issues of SACICT Living Thai at home. I love its beautiful pictures but I've never read them seriously until today. I found that its contents are very interesting. It gives me knowledge on Thai arts. Normally, many people would find Thai art old, crumbling and irrelevant to daily life but this book has simply changed my mind, convincing me that Thai-style art, if cleverly applied, can be compatible with our modern lives because of its uniqueness, unlike others.

Reading SACICT Living Thai, to me, is greatly inspiring. It is generally believed that today's designs are derived from foreign countries. But after reading this magazine, I came to realise that Thai arts can be an excellent inspiration for many people and it also helps to create jobs in the country while publicising the Thai heritage for the world to know and to appreciate.

SACICT Living Thai is suitable for all – students, learners of art, designers and the general public. Its sophisticated contents and beautiful pictures will take readers into the realm of beautiful Thai art that makes you want to keep it that way forever. Personally, I want the younger generation to continue to follow the path of Thai arts. It would be very sad if it happened to vanish from Thai society.

Kantsiri Wannapim

Bangkok Noi



Living Thai

วันนี้คุณสามารถอ่าน **SACICT Living Thai** ได้ที่ www.sacict.or.th ต้องการติชม หรือเสนอแนะ กรุณาลงจดหมาย หรือข้อเสนอแนะมาที่ กองบรรณาธิการ บริษัท พีเจอาร์ จำกัด 23/18 ซ.ร่วมฤดี ถ.เพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 หรือ e-mail: sacict.thai@gmail.com ความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงการจัดทำต่อไป เจ้าของจดหมายหรือข้อเสนอแนะที่ได้รับการจัดพิมพ์จะได้รับของที่ระลึกจาก ศ.ศ.ป.

Interested readers may now peruse **SACICT Living Thai** online at www.sacict.or.th and are welcome to send in suggestions and comments to: SACICT Living Thai, Editorial Department, Feature Co., Ltd., 23/18 Soi Ruam Rudee, Ploenchit Road, Lumpini, Pathumwan District, Bangkok 10330. Or e-mail to: sacict.thai@gmail.com.

* ขอสถวนสิทธิในการคัดย่อหรือเรียบเรียงจดหมายจากสมาชิกเพื่อความสะดวกและเหมาะสมในการพิมพ์

Those whose letters are selected for publication will receive a special gift as a token of appreciation. All letters are subject to editing at the editor's discretion.

จากที่ได้ไปศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ ที่อำเภอ
บางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ชมวิถีโอ เดินรอบๆ
สถานที่ พบว่าในนั้นมีงานหัตถกรรมมากมายจากหลาย
ท้องถิ่น ได้เห็นความแตกต่างของหัตถกรรมของแต่ละ
ชุมชน แต่ละชนเผ่า บอกได้เลยว่าถ้าอยากศึกษาหาความรู้
ด้านศิลปหัตถกรรม ก็ต้องมาที่แห่งนี้

เมื่อได้อ่าน SACICT Living Thai ก็ยิ่งได้เรียนรู้อะไรๆ เพิ่ม
ขึ้น นิตยสารบอกอะไรเราหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องวิถี
ชีวิตคนในอดีต ได้เห็นกระทั่งวิถีในปัจจุบันที่ส่งผลให้
งานหัตถกรรมมีการพัฒนาขึ้น นอกจากเรื่องของวิถีชีวิต
แล้ว ยังได้เห็นในเรื่องของการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า
ส่งผลในการสร้างอาชีพให้แก่ลูกหลาน จากการสืบสาน
ภูมิปัญญามาจากคนรุ่นก่อน ไม่ว่าจะเป็นงานลวดลายบน
ผ้าผืน ลวดลายบนผ้าทอ ลวดลายของเครื่องประดับ บน
เครื่องจักสานต่างๆ คุณค่า ความงดงาม และความละเอียด
ประณีตของชิ้นงานได้ปรากฏสู่คนรุ่นหลัง ให้เห็นถึงความ
อดทนมุ่งมั่นของผู้สร้างสรรค์งาน

รัชดา กับกิมเพิร์ล

ป้อมปราบ

After a visit to the SUPPORT Arts and Crafts International
Centre of Thailand in Phra Nakhon Si Ayutthaya province,
I found that there were a lot of handicraft products
that showcase the diversity of Thailand's artistic
treasures from different communities or tribal villages.
I can boldly say that, if you want knowledge on arts
and crafts in Thailand, you've come to the right place.

And after reading SACICT Living Thai, the more
knowledge on arts and crafts in Thailand I read about,
the more interesting it got. I loved reading about the
ancient lifestyles of people in different areas of Thailand
that are reflected in their handicrafts. Apart from the
lifestyles, I loved reading about adding value to the
original work, creating more job opportunities for
people in the communities, seeing mural paintings,
beautiful patterns on pieces of fabric, patterns carved
on jewellery, and beautiful woven patterns in wickerwork.
The value, the beauty and the elaborate handicrafts
of our country are shown here for the eyes of later
generations, depicting the level of persistence and
patience of the creators of these priceless works.

Ratchada Taptimpetch

Pom Prap Sattru Phai

สมัครสมาชิก

APPLICATION FOR MEMBERSHIP

ชื่อ Name นามสกุล Surname

วัน/เดือน/ปีเกิด Date of Birth IWF Gender ☐ ชาย Male ☐ หญิง Female

การศึกษา/Education:

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี Less than Bachelor's Degree ☐ ปริญญาตรี Bachelor's Degree ☐ ปริญญาโท Master's Degree ☐ อื่นๆ Others

อาชีพ/Occupation:

☐ พนักงานบริษัทเอกชน Private company employee ☐ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ Govt/State enterprise official
☐ นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา Student ☐ ร้านอาหาร/โรงแรม/ท่องเที่ยว Restaurant/Hotel/Travel Agent
☐ อื่นๆ Others

สถานที่ที่พบ/ได้รับนิตยสาร

Where you first came across SACICT Living Thai magazine

ผู้แนะนำให้ท่านสมัครเป็นสมาชิก

Who (or what) prompted you to seek subscription

รายละเอียดสำหรับการจัดส่งนิตยสาร/DETAILS FOR MAGAZINE DELIVERY

ชื่อ/Name

ที่อยู่/Address

โทรศัพท์ (บ้าน/ที่ทำงาน)/Tel. (Residence/Office)

โทรศัพท์ (มือถือ)/Tel. (Mobile)

อีเมล/E-mail

โดยยินดีเสียค่าใช้จ่ายในการจัดส่งรายปี (6 ฉบับ)

I agree to pay for one year's subscription (6 editions)

ในประเทศ 300 บาท/ Domestic 300 baht ต่างประเทศ 2,400 บาท/Overseas 2,400 baht

โอนเงินเข้าบัญชีออมทรัพย์ ชื่อบัญชี: พยงค์ กิ่งวานสุระ

Payment via cheque/money transfer to: Savings A/C Name: Payong Kungwansurah

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาชิดลม เลขที่บัญชี 001-549715-3

Siam Commercial Bank, Chidlom Branch, Savings A/C No. 001-549715-3

กรุณาส่งใบสมัครสมาชิก พร้อมเอกสารการชำระเงินมาที่:

ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ นิตยสาร SACICT Living Thai 23/18 ซอยร่วมฤดี ถนนเพลินจิต

แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 หรือแฟกซ์มาที่หมายเลข 0 2254 6839

หรือทางอีเมล: sacict.thai@gmail.com สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือแนะนำ ดี ชมได้ที่

ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ นิตยสาร SACICT Living Thai โทรศัพท์ 0 2254 6898-9 ต่อ 60

Remarks: Please mail your completed application form, along with proof of payment to:

SACICT Living Thai, Subscription Department, 23/18 Soi Ruam Rudee,

Ploenchit Road, Khwaeng Lumpini, Pathumwan District, Bangkok 10330

or send by fax to 0 2254 6839 or by e-mail to: sacict.thai@gmail.com

For enquiries and suggestions, please contact:

SACICT Living Thai, Subscription Department Tel. 0 2254 6898-9 ext. 60

แบบฟอร์มนี้สามารถถ่ายเอกสารได้/This application form may be photocopied.

หลากหลายฤดูกาลแห่งชีวิต

SEASONS OF LIFE

เสื้อผ้าชุดที่ตัดเย็บจากผ้าพื้นบ้านย้อมครามที่สรรค์สร้างและผ่านกระบวนการผลิตแบบออร์แกนิกอย่างเต็มรูปแบบโดยนักออกแบบรุ่นใหม่ ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ประจำปี 2558 ซึ่งปรากฏในคอลัมน์นี้ มาไกลจากจังหวัดสกลนคร สูดยอแด่แหล่งผลิตผ้าย้อมครามของไทย

เบื้องหลังผลิตภัณฑ์ของแบรนด์ “แม่ทีตา” (Mae Teeta) แต่ละชิ้นอัดแน่นด้วยเรื่องราวเปี่ยมสีสันของการเดินทางจากเส้นใยกว่าจะเป็นผ้าพื้น การสานต่อของภูมิปัญญาจากคนรุ่นก่อนสู่เทคนิคทันสมัยของคนรุ่นปัจจุบัน และการทุ่มเททำงานอย่างไม่ย่อท้อของเหล่าช่างและนักออกแบบ

เสื้อผ้า กางเกง หมวก กระเป๋า ที่เห็นล้วนดีไซน์มาให้เหมาะกับผู้คนหลายช่วงวัยซึ่งมีฤดูกาลแห่งชีวิตที่แตกต่างกัน

From the hands of a modern designer with the title of New Heritage Artist 2015 come some chic apparel made of the best organic indigo tie-dyed fabrics. The collection comes from the north-eastern province of Sakon Nakhon, which is famous for this favourite Thai textile.

The story behind each “Mae Teeta” product is imprinted inside each and every thread in the fabric – local wisdoms that have been passed on from generation to generation as well as modern techniques and the dedication of artisans and the designer.

Shirts, pants, hats and bags displayed on these pages have been creatively designed to suit people of all ages — those in different seasons of life.



เสื้อผ้าบางมัดย้อม
Indigo tie-dyed shirt
ชิ้นละ 1,000 บาท/baht a piece
กางเกงขาสั้นผู้ชาย
Shorts
ชิ้นละ 2,500 บาท/baht a piece

เสื้อคลุมไม่มีกระดุม
Buttonless cardigan
ชิ้นละ 3,000 – 3,500 บาท/baht a piece



เสื้อเชิ้ตยาว ไยกัญชง
Long-sleeved hemp shirt
ชิ้นละ 3,500 บาท/baht a piece
กางเกงขายาวผู้ชาย
ครามเข้ม
Dark indigo trousers
(pour homme)
ชิ้นละ 3,500 บาท/baht a piece



เดรสมัดข้อมมะเกลือ+คราม
Tie-dyed ebony-indigo
interwoven dress
ชิ้นละ **2,800** บาท/baht a piece



เดรส 4 ตะกอยกดอก
4-takor embossed silk dress
ชิ้นละ **5,000** บาท/baht a piece



เดรสผ้าขีด
Khid dress
ชิ้นละ **4,000** บาท/baht a piece



เสื้อสั้นผู้หญิง
Short-sleeved shirt
(pour femme)
ชิ้นละ **1,500** บาท/baht a piece

เสื้อคลุมปกเชิ้ตผู้หญิง
Casual jacket (pour femme)
ชิ้นละ **2,500 - 3,500** บาท/baht a piece





เสื้อแขนยาวคอจีน

Long-sleeved mandarin collar shirt

ชิ้นละ 2,800 – 3,000 บาท/baht a piece

กางเกงขายาว

Trousers

ชิ้นละ 3,500 บาท/baht a piece



โปโลแขนสั้นใยักญซอง

Short-sleeved hemp polo shirt

ชิ้นละ 3,000 – 3,500 บาท/baht a piece



เสื้อโปโลแขนสั้นแต่งขีด

Short-sleeved polo shirt with Khid decoration

ชิ้นละ 2,500 บาท/baht a piece

กางเกงขาสั้น

Shorts

ชิ้นละ 2,500 บาท/baht a piece



หมวก

Windsor cap

ชิ้นละ 1,000 บาท/baht a piece

แจ็กเกตชิปมีปก

Jacket

ชิ้นละ 5,000 บาท/baht a piece

สนใจสินค้า สามารถติดต่อได้ที่ / Interested buyers please contact



SACICT

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป.

Ins. 035 367 054-9 Insars 035 367 051 สายด่วน 1289

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)

Tel : +66 (0) 35 367 054-9 Fax : +66 (0) 35 367 051 Call Centre 1289



เชิญชม.. นิทรรศการผ้า

ภาษาแพรวพรรณ สายสัมพันธ์ อาเซียน

17 มิถุนายน - 20 กันยายน 2558

ณ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

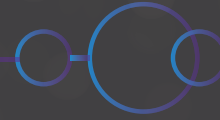
เวลา 8.30 - 16.30 น. ไม่เว้นวันหยุดราชการ ไม่เสียค่าเข้าชม

- ชมนิทรรศการภาพเหตุการณ์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สด็จพระตำเนินเยือนประเทศในกลุ่มอาเซียน
- ชมนิทรรศการผ้า และเครื่องแต่งกายที่แสดงถึงเอกลักษณ์เฉพาะจาก 10 ประเทศอาเซียน กว่า 500 ชิ้น โดย อ. เป้าทอง ทองเจือ



SACICT AR APPLICATION

SACICT LivingThai e-book



พบกับองค์ความรู้หัตถกรรมไทยรูปแบบใหม่
บน Tablet และ Smartphone ของคุณ



เพียง Search คำว่า

SACICT AR



ดาวน์โหลดแล้ววันนี้ที่



ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)
Call Center 1289 www.sacict.or.th



SACICT

AR1